

OUR LIFE

НАШЕ ЖИТТЯ

ВИДАЄ
СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Published by
Ukrainian National Women's
League of America, Inc.
4936 N. 13th St.
Philadelphia, Pa. 19141

Грудень

11

December

1970

Церква св. Хреста в Дрогобичі

НАШЕ ЖИТТЯ

P. XXVII. ГРУДЕНЬ Ч. 11

Видає Союз Українок Америки раз у місяць за винятком серпня
 Редагує Колегія — Лідія Бурачинська, Рута Галібей, д-р Наталя Ішук, Олена Лотоцька, Уляна Любович, Марія Одежинська, Ірина Пеленська, Марта Гарнавська, Наталя Чапленко.

Листування й передплату вислати на адресу:

4936 N. 13th St.
 Philadelphia, Pa. 19141
 Tel. DA 4-7304

Річна передплата в ЗДА і Канаді від січня 1970 \$6.00
 Піврічна передплата \$3.00
 Річна передплата в Англії 2 ф. ст.
 Річна передплата в Австралії 4 а. д.
 Річна передплата у Франції 15 н. фр.
 Річна передплата в Німеччині 12 н. м.
 Річна передплата в Бельгії 150 б. фр.
 В інших країнах рівноварт. 5 ам. дол.
 Поодинокое число 60 центів

Зміст:

Через сад-виноград

Доповнюймо наше знання!

Н. Чапленко: Різдвяний сніп-дідух

Н. М.: У цю ніч Різдва Христового

Л. Б.: Молоді мистецькі сили

Із починів Окр. Рад: Наші кандидатки

М. Одежинська: Ще про звітування

Н. Дорошенко: Спогадів писати не
 вмію

З нашої куховарської книжки

Вишивана вечірня сукня

Christmas Sheaf

D. Rak: Our Tennis Tournament

О. Цегельська: Хто зрубав ялинку?

Н. Герець: Найкраща ялинка

Г. Чернобицька: Соняшні зайчики

К. Перелісна: Відчепися!

О. Кобець: Сніжинки

Зміст XXVII річника

На обгортці:

На рисунку подана церква св. Хреста в Дрогобичі, побудована в 1671 році. Загальний вигляд із південного заходу, за рис. А. Лушпинського. Із книжки В. Січинського „Історія українського мистецтва“ II. Архітектура.

OUR LIFE

VOL. XXVII. DECEMBER No. 11

Edited by Editorial Board
 Monthly publication except August,
 of the Ukrainian National Women's

League of America, Inc.
 4936 N. 13th St.
 Philadelphia, Pa. 19141
 Tel. DA 4-7304

Subscription in the United States of America \$6.00 per year, half year \$3.00. Subscription in Canada \$6.00 per year, half year \$3.00. Subscription in England 2 pound sterling per year. Subscription in Australia 4 Austr. dollars per year. Subscription in France 10 n. fr. per year.

Entered as second class matter July 8, 1944, at the Post Office at Philadelphia, Penna. under the Act of March 3, 1879.
 Single Copy 60 cents

**ПРЕДСТАВНИЦТВА
 „НАШОГО ЖИТТЯ“****АНГЛІЯ:**

Mrs. Myroslawa Rudenska
 245 Wigman Rd.
 Bilborough Estate
 Nottingham, England

Ukrainian Booksellers
 49 Linden Gardens
 Notting Hill Gate
 London W. 2

АВСТРАЛІЯ:

“Library & Book Supply”
 16a Prospect St.
 Glenroy, W9, Victoria
 Australia

ФРАНЦІЯ:

Daria Melnykovych
 c/o No. 7 887 93 de Paris
 26, rue de Torcy
 Paris 18-e
 France

НІМЕЧЧИНА:

Ukrainischer Frauenverband
 Haus der Begegnung
 8 Muenchen 5
 Rumfordstr. 21

On the Front Page:

Wooden Church in Drohobych

На терені США

4. грудня — Виставка ікон св. Ольги — Окр. Рада США у Філадельфії
12. грудня — Ювілей 30-ліття — Окр. Рада США в Нью Йорку
12. грудня — Андріївський Вечір — 10 Відділ США у Філадельфії

ІСТОРИЧНИЙ КАЛЕНДАР

1860 — 110 років тому в сім'ї поміщика Башкірцева в Україні народилася дочка Марія. Дівчинку виховували у Франції, де вона почала вчитися малювання. Незабаром стала виставляти і звернула на себе увагу знавців і критики. Та слабке здоров'я було захитане й у віці 24 років вона померла у Парижі. Залишила цікавий щоденник, що спопуляризував її наймення. Її картини знаходяться в Люксембурзькому Музею в Парижі.

1940 — 30 років тому померла у Києві Оксана Петрусенко, визначна співачка України. Походила з м. Балаклії на Харківщині. Професійно почала працювати в 1918 р. в Держ. Українському Театрі в Херсоні. Дальшими етапами її співацького шляху були оперні театри в Свердловську і Самарі. Щойно в 1934 р. вона стала виступати в Київській опері. Вона була також незрівняною виконавицею пісень. Померла несподівано у віці 40 років.

1965 — 5 років тому померла в Пряшеві письменниця Ірина Невицька. Народилась 1886 р. Як дружина священника вона разом із чоловіком ставила опір москвофільській течії на Пряшівщині. Належала до гуртка, що став видавати часопис „Народне Слово“ в Пряшеві. У 30-их рр. переїхала до Ужгорода, де брала живу участь у праці Просвіти. Видала збірку оповідань „Дарунок“ і повість „Правда побідила“.

НА РІЗДВО ПІД ЯЛИНКУ

подаруйте своїм американським
 приятелям переклад творів

Лесі Українки

ДУХ ПОЛУМ'Я

Ціна 3.50 дол.

Замовляти в Централі США

Доповнюймо наше знання

Передсвяточний час — це час шукань. Не тих світел чи подарунків, що ними пестріють вітрини крамниць у тому часі. А святочного настрою, що впливає з стародавніх вірувань і звичаїв. За ним стужена сучасна людина. І тому знаходите стільки вистав Різдвяних звичаїв, стільки концертів Різдвяних пісень, стільки Різдвяних вертепів чи прибраних ялинок кругом нас.

А ми не мусимо за тим шукати. Наша віра і традиція обдарували нас чудовим святкуванням Різдва Христового. У нас збереглася віра в це велике свято, почування набожності й покори, відблиск хліборобського побуту наших предків і краса їх світовідчуження. Українська людина зрослася з цим від малку.

Цього сильного прагнення душевної онови не могли викоринити також довголітні окупанти України. Щоб протиставитись цьому — впровадили народні обряди, дбайливо вичищені від релігійного змісту. Зимовою порою там гучно вітають Новий Рік, влітаючи у це святкування колядки і щедрівки. Відродили для молоді Свято Івана Купала улітку, колгоспні обжинки восени.

Це тим більше зобов'язує нас — плекати і вивчати це культурне добро. Не вистачає сліпо зберігати народні звичаї, не вглиблюючись у їх зміст. Кожен із них виріс із якогось повір'я, оснований на давньому світовідчуженні наших предків. Тому до них треба поставитись із пошаною і старатись їх зрозуміти. Не згадуючи вже про те, що про значення того чи іншого обряду може нас запитати сусід-чужинець або своя дитина. Все треба вміти в'яснити, щоб воно закріпилось у пам'яті. Бо інакше цей обряд, хоч нам близький, може вже зникнути в другому чи третьому поколінні.

Тому доповнюймо наше знання, слідкуймо за дослідями! Тут нам може допомогти духовенство, яке напевно радо пояснить те, що ми хотіли б знати в церковній ділянці. А на терені нашої організації зможемо обговорити наші Різдвяні звичаї. Не тільки ті, що їх зберігаємо, а й ті, що ми загубили в нашій життєвій мандрівці.

Галина Мазепа:
Halina Mazepa:

Янголи
Angels

Через сад-виноград

Через сад-виноград стежечка лежить,
А по тій стежечці ходила гречная панна,
Гречна панна, панна Марина.
Сад садила, поливала,
До нього промовляла:
— Не цвіти буйно, не роди сильно,
Більш не зроди, як три яблучка.
Перше яблучко — її батенько,
Друге яблучко — її матінка,
Трете яблучко — сама молода.
По двору ходить, як сонце сходить,
В сінечки ввійшла, як зоря зійшла,
Стрічають її, питають її:
Чи то царівна, чи королівна?
— Я не царівна, не королівна.
Батькова дочка, як паняночка.

Коляда з Волині

Христос Раждається!

Головна Управа Союзу Українок Америки шле Різдвяний привіт і побажання всього добра в Новому Році Окружним Радам, Відділам і членкам СУА. Дякуючи Господу Богу за успіх у минулому році, прохає в Нього й надалі всіх благ для СУА.

Нашій дорогій сенйорці, п-ні Олені Лотоцькій, голові СФУЖО і почесній голові нашої організації, членам Управи і складовим організаціям СФУЖО пересилає сердечні святочні привітання й побажання успішного Нового Року.

Шле щирі побажання всьому українському жіноцтву, що на різних наших поселеннях розбудувало організоване життя.

Особливо теплим Різдвяним привітом вітає всіх тих жінок, що на Рідних Землях зберігають у своїх родинах віру в Бога і свій народ.

Вітаємо з Різдвом Христовим і Новим Роком усе наше громадянство.

Наталія Чапленко

Різдвяний сніп — дідух

В сільському побуті ще за наших часів врочисте внесення снопа-дідуха перед святою вечерею — це була головна дія, що започатковувала Різдвяні свята.

Перша зірка на небі — це був знак для родини засісти до Святої Вечері. Крім снопа, господар вносив солому й сіно, а це останнє ще й тепер належить до Різдвяної традиції.

Звичай цей сягає передісторичних часів і він зв'язаний із хліборобським побутом нашого народу та відзеркалює його передхристиянський світогляд. Сніп цей, все одно чи він із жита, пшениці, ячменю чи вівса — це останній сніп, що його під час обжинок приносять жінці до хати господаря, разом із вінком і „квіткою“ (пучок колосків і польових квітів), що їх приносять обов'язково дівчата.

Обжинковий і Різдвяний сніп часто називається „рай“. Під час обжинкової вечері він стоїть на столі або на покуті. По вечері з обжинковими піснями його заносять до стодоли, де він залишається до свята Корочуна, тобто до Святої Вечері. В деяких місцевостях його ще посвячували на Спаса разом із садовою і хлібом із нового врожаю.

Звідки така пошана до цього останнього снопа-раю?

С. Килимник так про це пише (т. V, ст. 40): Цей сніп-рай є місцем перебування душ померлих, добрих духів поля. У цьому „раю“ перебуває, вселяється і сам бог врожаю, що сходить невидимо з неба в дні „Корочуна“ та на Новий Рік. „Сніп-Рай“ урочисто вітають і тепер, на Різдво ставлять на найпочеснішому місці — на „покуті“. „Сніп-рай“ здебільша носить назву „дідух“, бо вірили, що в ньому перебуває дух померлих дідів-прадідів, опікунів роду. Жінці співають:

**Несемо вам полон
Ізо всіх сторон —
Із гір, із підгір'я
На господарське подвір'я.**

„Полон“ — має означати багатство та польові духи, опікуни ниви. Внесення дідуха має свій цікавий церемоніал, що його подають наші дослідники. Ось як пише (у скороченні) С. Килимник (т. I, ст. 22). „Коли господиня вже все приготувала до Святої Вечері, а господар усе упорядкував на подвір'ї тоді батько зі свяченою водою, а син із кропилом (три колоски) входять до клуні, батько кропить дідуха і звертається до сина: —

Берімо дідуха, синку, несімо свята до хати! Батько бере дідуха, а син (ніколи дочка) — сіно. На порозі, в сінях зустрічає їх мати з хлібом (книшем). „Святки ідуть“ — проказує батько. „Святки прийшли“ — проказує хлоп'я.

„Шануємо й просимо дідуха й вас завідати до господи!“ відповідає господиня, несучи попереду книша в руках. Господар, переступивши поріг, вітає: „Будьте здорові зі святами, з дідухом, з святим Різдвом!“

О. Воропай цю сцену так описує (т. I, ст. 64):

— Дай Боже здоров'я! каже чоловік.

— Помагай Біг! відповідає господиня. — А що несеш?

— Злато, щоб увесь рік ми жили багато — говорить господар, зупиняючись посеред хати. Тут він хреститься і, звертаючись до родини, віншує: — „Віншую із щастям, здоров'ям, з цим святом вечором, щоб ми в щасті, здоров'ї ці свята провели та других дочекались — від сто літ до ста літ, поки Пан Біг назначить вік“. Дідуха перев'язує господар залізним ланцюхом і ставить на покуті, на сіні.

Сіно розстеляють на покуті, на столі і під столом, долівку притру-

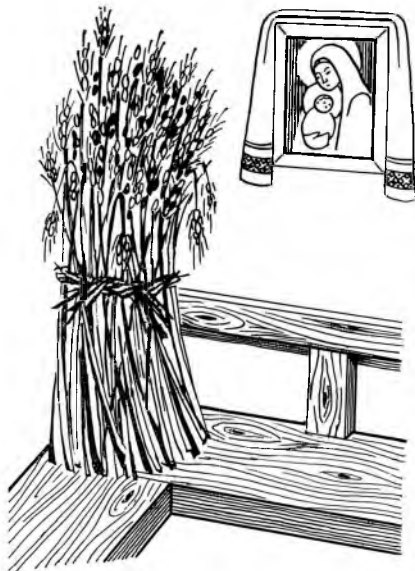
шують соломою, а на неї мати киде горіхи, дрібні гроші, цукорки тощо. Діти качаються на соломі, при тім мукають, мекають, іржуть, квочуть — це магичні дії, щоб худібка плодилася. Під столом батько кладе господарське приладдя, що буде сприяти доброму урожаєві в новому році.

А потім урочисто несуть на покуть — господар кутю у посудині, в якій вона варилася, а господиня узвар, з такими словами: „Іде кутя на покуть“ проказував господар. А господиня: „Прийми праведне сонце, та святі душеньки свою їжу і питво, щоб і на той рік вам принесли“. При цих словах господар накривав кутю книшем, а господиня узвар паляницею і ставили їх біля дідуха.

Цей сніп, рай, дідух має ще інші назви, що про них треба згадати. М. Грушевський подає — „лід“, „дідух“, „коляда“, „колядник“, „корочун“. І. Левкович крім них додає „баба“, „Василь“, „король“, „Іван“, „зажин“. О. Воропай пише, що на Смоленщині останній вижатий сніп називають „баба“. Деякі дослідники уважають, що назва „баба“ є відомою матріярхату. Цілий же Різдвяний цикл має ознаки патріярхального устрою, що зв'язаний із хліборобською добою. Якщо брати під увагу символічне значення цих слів, що пов'язане з культом померлих, то „лід“ чи „баба“ мали б означати духи предків, без огляду на стать, як це є в словах „предки“ і „внуки“, що містять поняття обох статей. Назви „коляда“, „корочун“, „Василь“ мають ширше значення, як „дідух“ чи „баба“ і є означенням цілого свята Різдва.

Всі церемонії з принесенням дідуха виконує господар, що грає роль стародавнього жреця, який накликає своєму домові щастя і врожай. По виконанні цих церемоній з дідухом, внесенням куті й узвару, господиня застеляє стіл білою скатеркою для добрих духів-душ, а на неї кладе другу, для людей. Аж тепер родина засідає до Святої Вечері, що є спільною для цілого роду, з померлими предка-

ми і безвісти загиблими. Для них лишається вільне місце, а й присутні при сіданні продмувають місце щоб не присісти душі. Хоч перед дідухом кутя й узвар, та хліб будуть стояти цілі свята, то в деяких місцевостях першу ложку з кутею застромлюють у дідуха. І. Левкович подає ще такі способи „годування“ дідуха: в середину кладуть калач, посипаний маком, потім його їдять при вечері. Деін-

де втикають у сніп пампушки, деколи чотири цілушки (або крайці хліба), а варешку впихають за перевесло. Марія Галій із Вайнленду, ЗСА, свідчить, що на Стрийщині найстарша особа збирала немиті ложки і їх втикала в дідуха. Їжу для мертвих душ лишають також на столі і на вікні.

Дідуха не виносять до Нового Року, щоб „не винести своєї долі“. В деяких місцевостях це діється аж на Йордан. До того часу не вимітається сміття з хати (подібний звичай, як лежить покійник у хаті), а в деяких місцевостях виносять із хати віник.

Оце винесення дідуха й соломи з долівки теж відбувається з церемоніялом. Як подає С. Килимник — солому з долівки в'яжуть у три в'язки в навечер'я Нового Року.

Одну несуть у клуню для худоби, другу запалюють у садку, додавши все сміття з хати, щоб дим обкурив садові дерева, щоб краще родили. З третьої скручують перевесла і об'язують дерева, щоб „нечисть на них не заводилась“.

Досвіта в чистій хаті на рядні молотять качалками дідуха (легко) діти господаря або перший посипальник. Частиною зерна господар посіває свою худібку, а решту переходить до засіву. З колосків дідуха робили кропило на Водохреща і додавали до Трійці.

Змолочений сніп господар переходить до Голодної Куті, а в інших околицях приносить новий. На Голодну Кутю по вечері діти „проганяють кутю“, себто б'ють знавору у причільний ріг хати або по воротях і проказують:

Тікай, кутя, із покуть,
А узвар — іди на базар,
Паляниці, лишайтесь на полиці,
А дідух — на теплий дух,
Щоб покинути кожу.

Уночі винссять із хати дідуха і на вигоні або в садку його палять. Вогнем дідуха очищують господарство від злих сил, а з димом відлітають і духи на небо, до сонця. Рівночасно — це символічне палення зими і покликання весни. Попелом обсівають поле, дівчата несуть на город „щоб огірки родили“, або як подає І. Левкович, рисують ним хрести. Сіно переходить цілий рік, вимощують ним гнізда для курей або вживають як ліки для худоби (підкурювання).

Л. Білецький пише (ст. 64): „Ідея плодючості, надії на врожай, на достаток у всьому житті селянина лежить в основі всього обряду коляди“. Різдвяний сніп-дідух є символом урожаю, добробуту, щастя. Добрі духи предків допомагають господареві це досягнути. Молитви і магичні закляття на щастя — це віра в чудодійну силу слова. З прийняттям християнства частина обрядів набрала іншого значення, символіка обрядів затерлась а рештки її залишились у формі забав для молоді і дітей.

Пишучи про це, хочемо прига-

Надсилайте звіт до Конвенційної Книжки

В цю ніч Різдва Христового

Слогад

Здається це було дуже давно — а в дійсності ж лиш чверть століття тому.

В той час на наших землях гриміла канонада відвороту німців назад — на захід. Кипіла ще, скута морозом, земля вибухами глибоких вирв, доруйновувались села, в лісах видавались нашим хлопцям одчайдушні накази.

Ми в той час мерзли-голодували з дітьми (чоловіка з нами не було) в таборі під Віднем, вихоплені і вивезені німцями з невеличкого села на Словаччині.

Зима, тут в Австрії, була той рік якась мокра і пронизлива. Барачки, в які нас розташували, де-

дати наші давні обряди, що є частиною нашої культури. І коли на нашому Різдвяному столі появиться в'язка колосків, то будемо знати, що воно означає.

Література:

Д-р Леонід Білецький: Історія української літератури, т. I, Авгсбург, 1947.

Митрополит Іларіон: Дохристиянські вірування українського народу, Вінніпег, 1965.

Олекса Воропай: Звичаї нашого народу. Етнографічний нарис, тт. I, II. Мюнхен, 1958.

Михайло Грушевський: Історія української літератури, т. I, 1959.

Проф. С. Килимник: Український рік у народніх звичаях і історичному навітленні, т. I, 1955, т. V, 1963.

Ізидора Левкович: Українські народні різдвяні звичаї, Лондон, 1956.

рев'яні, тримались на „чесному слові“ — низенькі, тісні, темні, холодні. Були в них лиш дерев'яні нари, столи та лавки. Меншенька дочка і ще зовсім маленький син лежали в цьому мороці хворі на кір. Хоч старшенька була здорова і то добре! Було майже безвиглядно і лячно за дітей, але і чомусь бадьоро, проти всіх наглядних признаков загальної великої катастрофи — невгамовною б'юючою всю істоту переповнювала якась радісна надія. Було, дійсно, дуже турботливо і неспокійно, бо ж жити ось тут, в цих напіврозвалених, дерев'яних барачках без вигляду на покращання в цю холодну і мокру зиму — було таки нелегко. Ще добре, що рядом було дві родини добрих знайомих, а то було б зовсім „незатишно“. По мізерні приділи на карточки треба було ходити досить таки далеко в крамничку на передмісті, паливо треба було самому десь роздобувати. По нього ми ходили з паном Миколою увечері, як вже діти спали, поміж бараками на „роздобенді“ — так у нас це називалось. Не завжди нам і щастило настягати вистачальну кількість палива — старі дошки, якісь колоди, різні рештки розвалених барачків. Все це треба було настягати до нашого „королевського палацу“, що ми і робили, жартуючи і радіючи, що все ж таки ми вільні і буде ось у нас тепло... Тільки ж я вже зовсім не пригадую, як ми потім з тим всім давали собі раду, щоб можна було привести всі ці дошки і колоди до відповідного розміру та розпалити ними піч. Ходити в крамничку було теж симпатично. Це ж бо не означало лиш те, що ось принесеш жменьку продуктів, а в це ж входила і свідомість, що ти ж вільний, не за дротами — і хоч лиш тільки можеш пройти до цієї маленької, підміської крамнички, де звичайний собі чоловік продасть належну тобі кількість харчів. Все ж таки ти вже далекий від усіх вартових і різних там „фюрерів“ нижчих рангів.

Положення наше ж на загал, очевидно було незавидне, щоб не

сказати більше. Але наші люде мають ту прекрасну рису гумору і вміння себе потішити, тому для такого положення також є приказка: „на безриб'ї і рак риба“. А нам же тут після Штрасгофу було ніби в палаці. Туди німці звозили всіх цивільних не-німецького походження, звідки потім відправляли людей на роботи до Німеччини. Це був величезний табір за колючими дротами. З нього нікуди не можна було виходити. Був ти на положенні арештованого. В ньому годинами треба було стояти в черзі за мискою так зв. „зупи“ — вода, в якій плавало кілька лушпинок бараболяних або бурякових. А потім... тут же була в нашій розпорядимості „ціла кімната“. На „ліжках“ — нарах можна було вільно сидіти — були вони одноповерхові, був і стіл. Правда двері були завішені якимись лахами і виходили просто на двір — в бараці був „собачий“ холод. Але це ж не був Штрасгоф! Там же — довжелезні „бараки“ із трьохповерховими нарами, між якими „ні переїхати ні пройти“ — вузенькі проходчики. На нарах можна було лиш ледве втиснутись і сяк-так лягти. Щоб можна було якнебудь сісти, то про це тільки мріялось. І то це не все. Тільки ляжеш, як — о, жах — зі стелі, з вищих нар цілі гірлянди-грона, однієї з найогидніших тваринок у світі, т.зв. клопів-блощиць. Ясно, що ніхто з нас спати там не міг. Хай їм грець!

Нам таки пощастило звітнам вирватись. Отож дійсно пощастило — дякуючи немалим зусиллям, відвазі, настирливості, а головне, дякуючи нашим українським вартовим — ми ж там сиділи за дротами і виходити не можна було. Був це вже грудень, а нас вивезли-забрали з села на Словаччині, куди ми початком літа з великими труднощами і перешкодами добились зі Львова — десь кінцем осені — саме вибирали картоплю. Пам'ятаю — потяг довго стояв поки грузили народ християнський в „теплушки“ для вивозу до Німеччини на роботи, — як раз коло двірця чоловік вибирав на своєму полі

картоплю і ми з пані Оленою недовго думаючи вирвалися із нашої „теплушки“ і купили у нього велику дерев'яну скриню бараболі. Не раз вона нас рятувала!

Зима той рік була вітряна, вогка, холодна. Було пронизуюче зимно і в бараці — не краще ніж надворі. І двоє малих — у гарячці, на твердих нарах, в густій висипці кору. Бідолахи мої маленькі! І то в таких умовах мусіли вони перенести кір!

Наближалось Різдво, а наше становище було безвиглядне. Але людина без надії все одно не може жити...

Світові події, новини з фронту доходили до нас скупко, але і з них можна було робити деякі висновки; головне, що відворот німецьких військ відбувався „за пляном“ — відкочувались зі сходу чи не так само блискавично, як наступали. Часами було моторошно — занадто неясним бачилось майбутнє і було страшно за дітей. Та надія не вгасала.

І пригадую — був пізній вечір. Вітер з особливою настирливістю продував наскрізь весь барак. Падав якийсь невиразний, мокрий, сердитий сніг. Діти позасинали. Я щось кінчала в нехитрому господарстві. Або, навіть, здається тільки що вернулись з „роздобенд“ — мокрі, холодні й голодні. Пан Микола потішав, що вже і горючого матеріялу щось не видно, хоч розбирай уцілілі, порожні бараки... Нічого собі перспективка в обличчя зими. Ну, але щож? Дійсність у нашому житті була завжди сувора. Але ж в цій суворості яка була захоплююча, світла радість. Для сильнішого переживання кожного почуття завжди мусить бути контрастове тло, во всьому.

Отож ми вже притаскали дошки — тяжкі, незграбні, просякні вщерть водою. І я вже почала стягати зі себе мокрий одяг. І тут раптом... розсунулась наша „портієра“ і до нас переступив поріг — і то хто ж? Ніхто інший, як мій чоловік! Приїхав вирвати нас, забрати з цього ненадійного, небезпечного місця. На слідуючий же ранок ми вже виїхали. Потрібні для виїзду офіційні папери чоловік вже мав із собою. Кожний з нас пам'ятає, яка це була в той час ізда. З несподіванками. З „пригада-

ми“. З непередбаченими пересадками, з несподіваними, довгими стоянками серед поля, на бокових колях. Але якось благополучно допхались до потрібного місця. Це була радіовисильня, з якої висілались різні репортажі на Україну. Було там ще кілька українців, бувших червоноармійців. Чоловік мав невеличку (але справжню) кімнатку в якійсь віллі на передмісті. Нам вона видалась — мрією — вітер же не гуляв по ній, були вікна і справжні двері... Був переддень Різдва, і як же ж його відзначити? Правда вже одне те, що ми всі разом і нарешті в людських умовах — викликало радість. Діти трохи віджили, прийшли до себе. Криза хвороби минула — почали одужувати. Але — Різдво ж ось, Свят-Вечір за пару днів.

Не пригадую вже звідки раптом взялася ялинка — мабуть же чоловік десь роздобув. І свічки. І... ковбаси шматок. А більш нічого не було.

На Свят Вечір запалили свічки. Ялинка волохата, густа, запахна. Свічки потріскують, миготять. Діти схопились, посідали на ліжку. В очах радість — чиста, без смутку — і відблиск, засвічених на ялинці свічок. Не було традиційної вечері, не було більш ніяких прикрас. Але був Свят-Вечір — затишний, тихий в сяйві дитячих радісних очей і свічок на волохатій, зеленій запахній ялинці.

Не дивлячись на те, що до міста все голосніше, настирливіше і частіше доносилась канонада — в цілому затемненому місті була у-

Дякуючи нашим українським вартовим, що пропустили нас через дірку з загрози колючого дроту, ми знайшлися на волі.

Христос Раждається!

Всіх співробітників, пресових референток і прихильниць та передплатниць нашого журналу, розсіяних по всьому світі, з Різдвяними святами й Новим Роком вітає

РЕДАКЦІЯ й АДМІНІСТРАЦІЯ НАШОГО ЖИТТЯ

рочиста тиша. Місто відзначало велике свято Різдва Христового. Канопада не перешкоджала, навпаки вона лиш підкреслювала глибокий зміст Свят-Вечора.

Народився бо Христос — усилення Правди і Любови.

Так дуже затишно і надзвичайно було в цей неповторний, винятковий Свят-Вечір! Жак війни, недавно пережиті тяжкі і непевні місяці в таборі, ніякої навіть уяви де і що з чоловіком, бомби, канопада — все раптом кудись відсунулось, відійшло — лишилась тиха урочистість і велика вдячність. Ми ж були знов всі вкупі. В затишній кімнаті, в миготливому, ледве вловимому теплі від блискотливих, ясних свічечок на ялинці. Сиділо всі навколо неї — ми на підлозі, діти на ліжках.

І раптом — вістовий в уніформі — наказ, за п'ять хвилин бути готовими — збірка на дворі коло вантажних авт.

...Ми були вчасно на призначеному місці. З загорнутими дітьми на руках, з невеличкими клунками.

Різдво — минуло так швидко! Заплуталось у все голосніший канопаді, в зірвавшись звідкілясь людських вигуках. Там за плечима десь лишилось, куди неухильно наближався швидкий відворот перемучених армій. В дитячих очах ще світилася радість і миготливі свічечки, але в опущеній, порожній кімнаті ялинка стояла самотньо, якимось ніби недоречно, вирисовуючись темним сумним силуетом на притемненій стіні. Наше Різдво 1944 р. було без традиційної Вечері, без привітань, у чужій, випадковій кімнатці. Але яке воно було багате!!

Діти одужували, були врятовані, чоловік уцілів від бомб і фронтової небезпеки. Ми були знов всі в купі, хоч і в прифронтовій ще смузі, в квапливому русі армій і віткачів на Захід. Але всі разом

ВІСТІ КОНВЕНЦІЙНОГО КОМІТЕТУ

Дня 9. листопада 1970 р. на нараді Окр. Ради СУА у Ньюарку постановлено створити **Конвенційний Комітет XVI. Конвенції СУА**. На чолі його станула п-ні Ірина Кіндрачук, голова Окр. Ради СУА. До складу Комітету і його Комісії увійшли провідні членки різних Відділів Округи. Точний склад Комітету буде поданий пізніше. Це вперше Округа Ньюарку піднялася такого почесного завдання і напевне справиться з ним якнайкраще.

XVI. Конвенція відбудеться в днях **21-23. травня 1971 р. на оселі Укр. Нар. Союзу Союзівці** у горах Кетскіл. Це вперше Конвенція СУА відбуватиметься в цьому популярному осередку наших громадських зустрічей. Далеко від міського гамору і руху, серед гірської природи, зможемо присвятити всю увагу оглядові нашої організації. Звіт Гол. Управи, дискусійні панелі, висновки Комісії дадуть нам погляд на теперішній стан нашої організації і вказівки на майбутнє.

З нагоди Конвенції буде видана **Конвенційна Книга**, яка подасть загальний огляд нашої організації за час останньої каденції. Було б побажане, щоб усі Відділи також зложили в ній звіт за свою працю в часі останніх трьох років. Таким способом це буде повний перегляд наших осягів за той час. Також збирання оголошень і привітань є важливим чинником, від якого залежатиме вигляд і розмір книжки. Звертаємось із проханням до Окружних Рад і Відділів, щоб провели у себе збірку оголошень і привітів. Рівночасно розсилаємо відповідні збіркові формуляри.

живі і здорові і знов повні надій і якихось невичерпних сил. В цю ніч Різдва Христового. **Н. М.**

Вже тепер радимо застановитись над **вибором делегаток** у кожному Відділі. Участь у Конвенції свідчить про організаційну справність Відділу. Ми не повинні жаліти грошей на цей вклад! Не всі Відділи розуміють те, що пожертва на харитативну ціль є вказана, але не скріплює організації. А ми мусимо дбати про її ріст і розбудову!
Конвенційний Комітет

НОВІ КНИЖКИ

Олена Степанів: На передодні великих подій, власні переживання і думки 1912—1914 рр. Львів, Видавнича кооператива „Червона Калина“ 1930 р. Відбито з оригіналу за дозволом Видавничої кооперативи „Червона Калина“ в Нью Йорку. 45 ст.

Книжечка відбита офсетом заходом та коштами 93 Відділу СУА ім. Олени Степанів у Гартфорді, Конн. Треба вітати видання споминів, як форму вшанування патронки Відділу. Текст писаний живо, бо молода студентка глибоко переживала події, що їх описує: міжнародне напруження, що довело до 1 світової війни, реакцію українців, студентське організоване життя, створення Січових Стрільців, а головне — намагання жінок знайти своє місце в бігу подій. Жаль лише, що книжка не перевидана іншим способом, що зробив би її чепурнішою.

О. Іван Лебедович: Полеві духовники УГА. Вінніпег, 1963. 325 ст.

Свою працю о. Лебедович видав у 45-річчя участі у визвольних змаганнях та назвав матеріялами до історії.

Зладити реєстр священників, що служили при Українській Галицькій Армії, сьогодні неможливо за браком доступних джерельних матеріялів. Тим трудніше змалювати силуетки тих людей. Однак автор в міру можливості вповні вив'язується з цього нелегкого завдання. В книжці є також стаття др. Шаха, що подає коротку історію Галичини та ґрунт, з якого повстала УГА. Про ролю духовенства у відродженні Галичини пише Василь Мудрий. Доповнюють збірку спомини поодиноких священників.

МЗО

Молоді мистецькі сили

Конкурс на ікону св. Ольги наблизив нас до світу мисткинь. Скільки було розмов, скільки листів на тему нашого Конкурсу й його вимог! Писали до нас із Америки а й інших країн. Була мова про розмір, техніку картини, але й про вигляд, концепцію нашої святої. Багато думок і бажань висловлено у зв'язку з цим.

Варто було б обговорити кожну ікону, надіслану на Конкурс і познайомити читачок із їх творцем. Та почнемо від наймолодших. Не тільки заради їх віку, а й призначення, що зустріли їх праці.

Галина Гриценко-Титла народилась у 1935 р. у Брні, Чехословаччина. Родина замешкала потім у Празі і звідсіля подалась у велику мандрівку. Перейшовши через табори в Ашафенбургу і Байроті, прибула в 1949 р. до Філядельфії. Тут у молодой Галини батьки зауважили нахил до мистецтва і спрямували її до фахової середньої школи, де вона спеціалізувалась у прикладному мистецтві. Закінчивши її продовжувала свою мистецьку освіту у приватній мистецькій школі „Гасіон Скул оф Арт“. Пізніше працювала в студії прикладного мистецтва аж до 1958 р. Тоді то стрінула свою „долю“ в особі мистця Богдана Титли, що незабаром став її

Галина Гриценко-Титла
Ukrainian artist Halina Grycenko
Tytla of New York

чоловіком. У тому ж році переїхала до Нью Йорку, як його дружина.

Родинне життя відсунуло мистецьку працю на дальший плян. Ще якийсь час Галина працювала для заробітку, але по народженні сина Андрія покинула це. Правда ще в тому часі малювала дещо але коли прийшов на світ другий її син Роман, тоді треба було зовсім перервати мистецьку працю. Тепер сини підрастають і самі залюбки рисують. Збудилась і в їх матері охота до образотворчої праці. Причинилась до того домашня малярська атмосфера а й заохота її подруг, членок 83 Відділу США. Так постала перша її ікона. Спонуку до більш досконалого вивчення цієї галузі дали їй мистці Михайло Черешньовський і Петро Холодний. На кінець треба згадати Жіночі Образотворчі Виставки, що їх улаштовує 64 Відділ США у Нью Йорку. Це пригожа трибуна до виступу молодих мисткинь.

Праця Галини Титли знайшла признання в Жюрі Конкурсу. Її дві ікони (їх відбитки вміщені в ч. 8 і 10. Н.Ж.) принесли їй другу нагороду, що була їй вручена на відкритті Виставки Ікон св. Ольги 26. вересня 1970 р.

Христина Навроцька-Кудрик народилась у Перемишлі у 1940 р. Переїхала з батьками до Вінніпегу в Канаді, де закінчила середню школу, а рівночасно вчилась мистецтва в студії проф. Катерини Антонович. Потім студіювала мистецтво в Манітоському університеті, до в 1960 р. досягнула ступінь бакалавра мистецтва. У Торонтському університеті доповнила свою освіту ступнем бакалавра педагогії і після того навчалась мистецтва в сер. школі в Торонто. У міжчасі вийшла заміж за інж. Володимира Кудрика. Народження двох донечок Лариси і Тамари сповільнило дещо мистецьку працю, але не припинило її.

Христина є членом Української Спілки Образотворчих Мистців Канади і від 1962 р. брала участь у кожній виставці цього об'єднання. Правда, перша її індивідуальна виставка відбулася раніш, а саме — по закінченні університе-

Христина Навроцька-Кудрик
Ukrainian artist Christine Nawrocka
Kudryk of Toronto

ту у Вінніпегу у 1961 р. Слідувала друга індивідуальна виставка в 1965 р. в Колонейд Галері в Торонто. Ще треба згадати виставки з поодинокими мистцями в Fine Art Gallery при центральній міській бібліотеці в 1964 р. в Торонто і в Ст. Лорент Гол у 1970 р. там же. Також у виставках ОМУА у Нью Йорку молода мисткиня брала участь. Виставляла і в виставках, що були спонзоровані Світовою Федерацією Українських Жіночих Організацій (СФУЖО) і Братством Українців-Католиків у Торонто.

Молода мисткиня має змогу подорожувати, бо її чоловік виконував фахові доручення в Африці. Це теж збагачує її можливості. А в нашому Конкурсі її картина „Візія“ дістала перше відзначення.

**

Так працюють і ростуть наші молоді мистецькі сили. Вони щасливі, що дістали добру мистецьку освіту і можуть розвивати свої здібності. Їх подружжя і материнство збагатили у них світосприймання, але не припинило їх дальшого прямування до мистецьких вершин.

Л. Б.

На виховні теми

Редагує Вих. Комісія СУА

Різдво в нашій хаті

Усяке більше свято чи то рокове, чи родинне, стає нагодою до віднови давніх традицій. Головно останніми часами бачимо в цілому світі шукання свого коріння, своєї ідентичності. Ми, українці, в тому щасливому положенні, що в нашій пам'яті, чи то індивідуальній, чи збірній, задержалося ціле багатство старовинних обрядів, звичаїв і традицій.

Здається немає сьогодні вже української родини, яка не засідала б до святкової Вечері на Свят Вечір, не споживала б спільно куті. Традиція Святої Вечері легко перенеслася з сільського у міський побут. Та найдавніший символ Різдвяних святкувань не дався так легко включити в умовини, в яких ми тепер перебуваємо. Мова тут очевидно про дідуха, що в наших предків був втіленням роду і мусів бути присутнім і то на покутті в час рокового свята Різдва. В теперішніх обставинах не можемо точно визначити, де у нашій хаті є покуття, це почесне місце, на якому треба б умістити дідуха.

Брак точно визначеного покуття не повинен бути перешкодою у відновленні традицій, зв'язаних та дідухом. Вистачить, щоб умовно визначити почесне місце в хаті й святочно умістити там символ усього нашого роду—дідуха, себто жмуток колосків. Біля нього примістимо кутю й узвар — наше причастя з родом. Кожна господиня напевно зможе знайти місце, де ці традиційні символи можна вмістити.

Друга традиція, яку варто б оживити в нашому побуті — це звичай новорічного посівання. Поява хлопчика на Новий Рік символізує щастя в цілому році, а його посівання зв'язують нас тим тісніше з українською культурою. Тим більше, що цей звичай відносно легкий до зреалізовання і приносить радість у першій мірі посівальникам.

МЗО

Розмова з мамою чи МОЖНА В СВЯТ-ВЕЧІР ХОДИТИ З КОЛЯДОЮ?

Торік наша школа українознавства виридила групу молоді з колядою на сам Свят-Вечір. Вони об'їздили родини батьків, разом з учителем, уже по Святій Вечері. А в одному домі, що його замешкувала родина з центральних земель, сказали їм, що не годиться на Свят-Вечір ходити з колядою. Це дуже збентежило наших дітей і вони відмовляються цього року ходити колядувати. Чи можете нам сказати дещо про те?

Заклопотана мати

Це правда, що на центральних землях не ходили з колядою на Свят-Вечір. Це теж не було в усіх околицях, а там, де особливо вірно придержувались стародавніх звичаїв. Воно полягало в переконанні, що Свят-Вечір — це родинний обряд, коли вся родина повинна бути вкупі. З хвилиною, коли засяяла перша зірка на небі — обряд Свят-Вечора починався внесенням дідуха до хати і від тієї хвилини ніхто не повинен виходити з дому. В передхристиянських часах панувало повір'я, що садиби треба берегти від злих духів. А з закріпленням християнської віри поширилось переконання, що в той день кожна родина Богом благословенна і повинна бути зібрана разом. Та й ще було й є в нас переконання, що в Різдвяну ніч відвідують нас душі померлих предків, бо для них залишаємо вільне накриття на столі й миску з кутею на вікні.

Отже й тому в цей вечір колядники не повинні ходити по хатах. Бо й справді — який у них Свят-Вечір, коли вони ледве поївши і поколядувавши в хаті, вже мусять збиратися в дорогу?

Єдиним винятком, що виходив із хати того вечора — були діти. Їх вряжали батьки „з вечерою“, себто з клунком, в якому було потрохи всіх Різдвяних страв, до діда й баби або хрещеної. Там їх угощали й залишали ночувати. Це було у звичаю, бо діти — це добрі духи кожної родини. Та й було в звичаю ділитись обрядовими стравами з батьками.

Про цей звичай уже писалося в нас. Якщо дід і баба чи хрещені живуть у даній місцевості, то діти повинні їх відвідати. Це скріпить у них і в нас родинну лучність.

Зірка

Окружна Рада СУА у Шикаго
видала книжку для дітей
Романа Завадовича:

Чародійні музики

з ілюстраціями Юрія Козака
Книжка присвячена пам'яті
Марії Яримович,
провідної Союзянки нашого міста
Ціна 2.50 дол.

Замовляти:

Ukrainian National Women's
League
936 N. Western Ave.
Chicago, Ill. 60622

ПІДРУЧНИКИ УКР. ШКІЛ У БЕЛЬГІЇ

Впродовж 22 років Українське Науково-Освітнє Т-во, що заснувало й провадить мережу українських шкіл у Бельгії, придбало 20 назв підручників у кількості 2,500 примірників. Окрім того заходами УНОТ-у виготовлено цілий ряд скриптів із літератури, історії і краєзнавства. В магазині УНОТ-у в Лювені є понад 500 прим. різних шкільних посібників, що їх легко можуть замовити батьки або вчителі.

Найновіший випуск видавництва
виховних посібників „ОСВІТА“ це

Мапа України

СКЛАДАНКА РОЗМІРОМ 15x20"

Ціна комплекту —

(МАПА УКРАЇНИ — Географія
України і фізична карта України)
тільки 2.50 дол.

Складанка — МАПА УКРАЇНИ —
це найкращий подарунок на св.
Миколя і під ялинку. Її можна
замовляти у видавництві:

“OSVITA”

947 Meetinghouse Road
Rydal, Pa. 19046

Tel.: (215) 885-0956

МАПА УКРАЇНИ — апробована
Шкільною Радою УККА та Осередком Дошкілля ЗСА

Наші кандидатки

Баль преси розворушив українсько-американський світ. Маємо вже в ЗСА красуню Союзівки, красуню Вишиваних Вечерниць у Нью Йорку та й безліч інших інших нагод для вибору найбільш чарівної молодії дівчини. Але українська преса в ЗСА ще не сказала свого слова. А тепер на Балі Української Преси 30. січня 1971 р. буде нарешті вибрана кр а л я української преси. Отже будемо мати її не тільки в Канаді, а і в ЗСА!

Тим більш зацікавлені ми в тому, бо оце вперше наш журнал вишле свою представницю. Лицем до молоді! кажемо собі. З-поміж усіх дівчат у ЗСА виберемо не тільки ту найкращу, наймилішу, але й найздібнішу, найбільш надійну молододу дівчину. Оту, що виросла в українському середовищі, перейшла через школу українознавства, включилася в молодечу організацію і набирає в ній гарту для дальшого життя у своїй громаді.

Як її вибрати? питаєте. Про це подбали наші Окружні Ради. Переглянувши свої Округи, подали нам своїх кандидаток. І ось тут маємо сім молодих дівчат, сам квіт нашої країни.

Округа Нью Йорку запропонувала Сою Назаркевич. Вона народилась у Нью Йорку в 1951 р. Відвідувала школу українознавства, де здала

Со́ня Назаркевич
із Нью Йорку

Ді́яна Шандра
з Шикаго

Марта Пере́йма
з Бофало

матуру в 1968 р. Є членкою Спілки Української Молоді Америки, де тепер виконує працю виховниці. Є студенткою патології в Пейс Каледжі в Нью Йорку. Свої мистецькі замилювання проявляє в танцювальній групі „Верховинці“ при Осередку СУМА і в хорі „Думка“.

Округа Рочестеру висунула Марту Переїму. Вона народилася в 1951 р. в Бофало. Закінчила школу українознавства матуральним іспитом. Тепер є на другому році місцевого університету, де має студіювати хемію. Належить до Пласту, де перейшла всі степені включно до курінної. На пластових таборах працює в булаві і викладає на новацьких вишколах. Є кор. секретаркою в Укр. Студ. Громаді. Мистецькі замилювання проявила ще в поч. школі, де грала в шкільній оркестрі, а в середній школі належала до редакції літ. журналу. Вже другий рік учить української мови в Рідній Школі.

Округа Дітройту запропонувала Марусю Сисак, народжену в 1949 році. Закінчила школу українознавства при церкві св. Івана Хрестителя. Є студенткою 3-го року журналістики при Вейн Стейтовому університеті і там належить до журналістичного сестрицтва Тета Сігма Чі. Є членкою Українського Студентського Клубу при тому ж університеті. Має замилювання до музики й співу та поглиблює це студіями в Дітройтському Інституті Музичного Мистецтва. Є солісткою хору „Трембіта“, хору св. Михаїла в Дірборні. Співала також в октеті „Веселка“.

Округа Ньюарку висунула Марійку Мандрусак. Вона народилася в 1952 р. у Венезуелі. Закінчила школу українознавства в Ньюарку, а тепер студіює мови в Ратгерс університеті. Належала до Пласту, а тепер є членкою куреня старших пластунок „Верховинки“, де сповняє працю хронікарки. Є членкою Укр. Студ. Громади

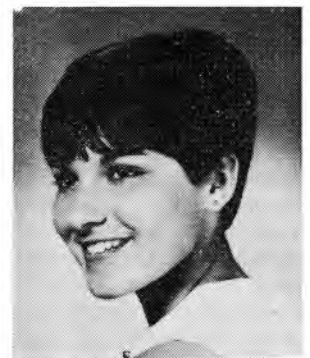
Мирослава Мудрак
із Клівленду

Марі́йка Мандрусак
із Ньюарку

Мару́ся Сисак
із Дітройту

Хри́стина Кий
із Честеру, Па.

На мою думку...

ЩЕ ПРО ЗВІТУВАННЯ

На мою думку, обидві мої передбесідниці в цій рубриці мають рацію. Є Відділи, що мають виразне „обличчя“ і бажали б відкреслити його у своєму річному звіті на форумі Окружного З'їзду. Фактом також є, що на Окружних З'їздах хронічно бракує часу, щоб обговорити всі біжучі

в Ньюарку. Мистецькі зацікавлення проявляє у малярстві. Часто ілюструє пластові програмки і запрошення. Володіє свобідно трьома мовами — українською, еспанською й англійською.

Округа Шикаго запропонувала Діану Роксолян Шандру. Вона народилася в 1948 р. у Нью Йорку. В 1954 р. переїхала з батьками на постійний побут до Шикаго. Тут закінчила середню школу, а тепер студіює доглядництво хворих у Медичному Осередку університету Лойола. Рівночасно студіювала музику в класі фортепіану в Американській Музичній Консерваторії. Належить до Студ. Т-ва „Обнова“ і Укр. Студ. Громади в Шикаго. Є членкою 101 Відділу СУА в Шикаго.

Округа Клівленду висунула Мирославу Мудрак. Народилася в Клівленді в 1950 р. Закінчила школу українознавства матуральним іспитом у 1967 р. Студіює в Кейс Вестерн Резерв університеті історію мистецтва та німецьку й французьку мови. Є членкою СУМА, де перейшла різні степені, а тепер є виховницею і заступницею булавного в своєму Осередку. Є членкою Управи Укр. Студ. Громади ім. Адама Коцка в Клівленді. Мистецькі замишування проявляла в шкільних і таборових журналах, де належала до редакції. Бере участь у танцювальному ансамблі при Осередку СУМА в Клівленді.

Округа Філядельфії запропонувала Христину Кий. Вона народилася в 1950 р. в Савгемтоні, Н. Й. Потім разом із батьками перенеслася до Честеру, Па. Тут у 1967 р. закінчила середню школу і школу українознавства. Належала до Пласту, брала участь у пластових таборах. Тепер студіює біологію в Трінті Каледжі у Вашингтоні й у цьому році сподіється його закінчити. В цьому каледжі влаштувала виставку нар. мистецтва для ознайомлення того середовища з нар. культурою України.

та пекучі проблеми й пляни. Окреме звітування кожного Відділу забирає цей дорогий час. Пропонується, щоб звіти Відділів відбити і розіслати по Відділах перед З'їздом. І це зовсім слушно. Окружні З'їзди мають на меті обговорити працю Округи в цілості, а не Відділів зокрема. Але тому власне, що Округа творить цілість, варто було б загалом Округи запізнатися з працею поодиноких Відділів. І то не лиш з нагоди З'їзду.

Найкраще було б, якщо Округи видавали б періодично (квартально, чи кожних два місяці) свій бюлетень, в якому помішувано б звіти праці Відділів, річні, чи спеціальні. Це дало б членам Округи кожноточасний перегляд подій на терені їхньої Округи, вказувало б на проблеми поодиноких Відділів та Округи в цілому. Такі бюлетені відтяжили б також і „Наше Життя“. Знаємо, що звіти читають радо лиш ті читачі, що знають чи то осіб про яких говориться, чи брали участь у праці, про яку звітується. Надмірна кількість звітів поодиноких Відділів у „Нашому Житті“ займає місце, яке можна б використати на порушення проблем, що заторкають нас усіх.

Очевидна річ, що з бюлетенів Окр. Рад треба б вибирати речі цікаві для загалу організації, й їх помішувати в нашому журналі. Кошти видання є такі великі, що ми мусимо використовувати місце на справи, які цікавлять якнайбільше число читачів. На мою думку, бюлетені допомогли б у цьому.

Марія Одежинська
41 Відділ СУА
у Філядельфії

ЗАМОВЛЯЙТЕ ЗШИТОК ІЗ ПРИПИСАМИ

Наталії Костецької

ПЕЧИВО

Ціна з пересилкою 1.50 дол.

На закінчення нашої кампанії

Наша кампанія приєднання передплатниць уже закінчується і з задоволенням підраховуємо її підсумки. Напевне має їх кожна Округа і кожен Відділ СУА. Вислід кампанії буде найкращим Різдвяним подарунком для нашої організації.

Тому щиро вітаю з Різдвом Христовим і Новим Роком усіх організаційних референток Окружних Рад і Відділів СУА, що потрудилися коло того почину. Шлю щире „Христос Раждається“ членам Управ, що допомагали їм і підтримували їх у тому ділі.

Ірина Левицька
Орг. референтка Гол. Управи

ПРОЩАЛЬНЕ

З нагоди виїзду п-ні Олени Кокондинської з Ютики членство 57 Відділу СУА попрощало нашу дорогу членку. П-ні О. Кокондинська, як зразкова членка нашого Відділу і членка Управи, віддано працювала для добра нашої спільноти. Її добрий приклад ми всі повинні наслідувати. Тому Управа нашого Відділу йменувала п-ні Олену Кокондинську почесною членкою 57 Відділу СУА і зложила 15 дол. на Фонд Бабусі, що їй особливо дорогий. Щастя Вам, Боже, на новому місці!

Ярослава Козій
голова 57 Відділу СУА
в Ютіці, Н. Й.

ЗАПИТНИК ПРО ДОШКІЛЬНЕ ВИХОВАННЯ

Виховна Комісія при Окр. Раді СУА в Дітройті опрацювала запитники до батьків на тему дошкільного виховання їх дітей. Заклик із запитником розіслано до 289 родин в укр. і англ. мові, а крім того залучено 600 запитників до церковних бюлетенів. Рівночасно повідомлено батьків у місцевій радіопередачі про konieczність виховання дитини у Світличці. Наспіло 25 проц. відповідей, що виявило велике зацікавлення батьків цією справою.

НЕСПОДІВАНКА

Дня 5. вересня 1970 р. товаришки праці й членки Управи нашого Відділу влаштували товариську зустріч для п-ні Тамари Крижанівської з нагоди її переходу на пенсію. Це відбулося в городі гостинних п-ва М. і І. Яремків, де всі у веселому настрою провели час. Із щирими побажаннями щасливого пенсійного життя привітали ми нашу „пенсіонерку“ і з тієї нагоди пересилаємо 10 дол. на Фонд Наглої Потреби при Централі.

Управа 33 Відділу СУА
в Клівленді

Спогадів писати не вмію

...Коли пишете про ювілей, тоді не згадуйте мого народження. Воно неприємно рахувати свої роки. Та й трохи я забобонна, як усі артисти. Кажуть, що ювілеєм усе закінчується — кар'єра, змагання й шукання. А так пошукаймо іншої дати в моєму житті. Наприклад — у 1957 закінчилось 50 років, як я вперше виступила на естраді. Чи не буде це краший ювілей?

Це було в Києві на великому Шевченківському концерті. У найкращій концертній залі Києва (Купецьке Зібрання) мали виступити тоді наші корифеї — Микола Лисенко, як соліст на фортепіяні й диригент хору і відомий тоді тенор Мишуга. А я мала тоді деклямувати, хоч перед тим ніде не виступала і не мала ще ніякої школи. Три дні перед концертом, я, вступаючи в Інститут Лисенка, перейшла іспит. Мені прийшлося читати перед різними професорами і я бачила, що вони випробовують різні тексти. Вкінці сказали, щоб я за три дні вивчила на пам'ять два вірші Т. Шевченка. Як я пізніше довідалась, ці вірші вже стояли в програмі („Я сирота з Вільшаної“ з „Гайдамаків“ і „На панщині пшеницю жала“) і їх мала деклямувати одна відома артистка. Та на думку тих же професорів, вона не вміла їх передати.

Я цього всього не знала, а гарячково вчила вірші. Звичайно, вивчити текст було легко. Та продеклямувати їх? За ці три дні я пережила всю трагедію Оксани і зрозуміла все горе матері-кріпачки. Вже не пам'ятаю, як я вийшла на естраду й зустріла святкове море людських очей. Я не бачила публіки, нічого. Коліна так трусились, що думала, що впаду. Але пам'ятаю немов крізь сон бурю оплесків та вогкі очі Мишуги, як він підходив до мене. А Микола Лисенко обняв мене й поцілував. Не пам'ятаю більше хто вітав мене, бо багато людей підходило до мене. А я зовсім не пам'ятала себе.

Такий був мій перший виступ.

Він рішив про мій дальший шлях.

А ось ще одна ювілейна дата. Ви самі пригадали мені її через згадку про Український Державний Театр у „Н. Ж.“. Це було якраз сорок літ тому. Ще за Центральної Ради була при Міністерстві Освіти Музично-Театральна Комісія, в яку входила і я. Коли на чолі держави станув Гетьман — у нашій Комісії майже всі були настроєні некорисно до гетьманського уряду й не вірили у здійснення українського державного театру. Я попрохала Комісію доручити цю справу мені. Комісія погодилась. Зразу на другий день я попрохала в Гетьмана авдієнції й він мене зразу прийняв. Коли я пояснила причину моїх відвідин, то Гетьман не тільки згодився на те, а навіть зазначив, що такий державний театр необхідний. Попрохав зразу до свого кабінету

премієра Лизогуба, щоб це при мені обговорити. У центрі були три театри — виключаю оперу — які підходили для драми: в одному здавна грав російський театр, а два інші німці зайняли для оперет. Гетьман наказав один театр від німців відобрати. Порадив мені зараз же особисто поїхати до міністра фінансів і тут же при мені протелефонував йому про мій приїзд.

Так само й міністер Ржепещкий прийняв мене зразу. Однак коли я виложила йому, у чому справа, заявив, що на театр не має фондів бо, вони потрібні на державні установи.

— Хіба театр не є державна установа? відповіла я йому.

Він притакнув і по деякій надумі попрохав у мене кошторису. А проект театру і кошторис Музично-Театральна Комісія виготовила

Одна з останніх світлин Наталії Дорошенко
Last photo of late Natalia Doroshenko

Новинки з Централі

Дня 12 жовтня 1970 відбулась у Нью-Йорку нарада Музейного Комітету. Нею проводила п-ні Лідія Бурачинська, містоголова Централі. Присутні були — п-ні Марія Ржепецька, голова Комісії

ще при Центральній Раді і я мала його з собою. Міністер подивився на кошторис і похитав головою.

— Виходить, що люди, які укладали цей кошторис, мало розуміються на тому. Цей ремонт, що тут запроєктований, вимагає двічі стільки грошей, як вони подали.

— Можливо, признала я. — Я теж не розуміюсь зовсім на фінансовій справі.

Міністер підписав грошову асигнацію вдвоє більшу, як її вимагав кошторис. І справді, доволі скоро перероблено в театрі рухому сцену.

Відкриття цього театру відбулось у вересні 1918 р. Ставили „Лісову Пісню“ Лесі Українки. Це вперше „Лісова Пісня“ йшла на сцені й мені першій припало грати роллю Мавки. Знов сорок літ проминуло від того часу!

Відгуки були надзвичайні. Пригадую, як проф. Кримський читав у салоні Людмили Старицької-Черняхівської свою критику. „Хто створив Лісову Пісню?“ казав він, — Леся Українка чи артистка Наталія Дорошенко? Такою новою й живою вийшла Мавка в її інтерпретації.

Та й преса прийняла „Лісову Пісню“ дуже прихильно. Критик російської газети „Мір“ писав, що коли б Леся Українка написала цю п'єсу не по-українськи, то була б відома на весь світ. А про Мавку: — Такої глибоко драматичної артистки не тільки в Росії, а в Європі за останні 25 років не було.

От і вишукала Вам два, а то й три ювілеї. Може й не до ладу описала їх та пробачте — спогадів писати не вмю.

Наталія Дорошенко
Мюнхен, вересень 1958.

Із нашого листування з артисткою походить цей лист. Він не був поміщений у своєму часі, бо його заступив інший. Але й тут подала вона цікаві подробиці з початків своєї праці на сцені. — Ред.

і пп. Олександра Різник, Іванна Петрівська, Катерина Пелешок, Оксана Рак, Люба Волинець, Анна Кобринська, члени. У нараді взяв участь дир. Юліян Ревай, директор Укр. Інституту Америки, де Музей є приміщений. Обговорено план праці К-ту на найближчий час.

У днях 28-30 жовтня відбулись у Нью-Йорку Річні Збори Нац. Ради Жінок Америки. Союз Жінок Америки є від 1952 р. членом цієї передової американської організації. Централю репрезентували — п-ні Стефанія Пушкар, голова і п-ні Марія Душник, референтка вз'язків. Від Окр. Ради США прибула як гостя п-ні Іванна Бенцаль. Дня 29 жовтня голова США зложила звіт із праці нашої організації за минулий рік. Окрім того вона реферувала також про працю Комісії Міграції, що її вона очолює в Управі Нац. Ради Жінок Америки.

У днях 23-25 жовтня 1970 р. відбулось у Філадельфії вшанування 30-ліття Українського Конгресового Комітету. Союз Жінок Америки був відзначений між членами-основниками УККА і грамоту для США перебрала в часі фестивалю голова п-ні Стефанія Пушкар. У часі бенкету, що відбувся 25 жовтня, п-ні Олена Лотоцька, почесна голова США, отримала грамоту-признання, як основниця УККА.

Наші Градуантки

Маємо нагоду подати тепер градуанток Округу Шикаго. Листу їх надіслала п-ні Люба Климкович, пресова референтка Окр. Ради. Широ дякуємо їй за труд, а молодих градуанток вітаємо на новій життєвій дорозі!

Марійка Кузич-Сеник, студії слявістики в університеті Фордгам із ступнем МА. Дочка Союзянки.

Богданна Чорній, студії слявістики в Іллинойському університеті із ступнем ВА.

Орися Протиняк, студії слявістики в Іллинойському університеті із ступнем ВА.

Ольга Семенюк, студії психології в Норт Істерн Іллиной Стейт Каледжі із ступнем ВА. Буде продовжувати студії для досягнення магістерії.

Гандзя Цибрівська-Скуб'як, студії французької мови в Університеті оф Висканзин у Милвокі із ступнем ВА.

Дарія Кульчицька, студії дієтики в Грасленд Шпиталі у Валгела, Н. Й. Працює тепер у шпиталі в Шикаго.

Рівночасно подала список градуанток Округа Ньюарку. Надіслала його п-ні Надія Бігун, вих. референтка Окр. Ради США. Широ їй дякуємо і вітаємо градуанток з успіхом.

Ксеня Городинська-Гапій, студії англійської мови в Сітон Гол університеті із ступнем ВА.

Христина Гут, студії англійської мови в Нью-Йоркському університеті із ступнем ВА.

Рената Бігун, студії історії в Ратгерс Каледжі із ступнем ВА.

Марта Кочержук, студії психології в Ратгерс Каледжі із ступнем ВА.

Таня Дуткевич, студії мистецтва й моди в Пратт Інституті в Нью-Йорку із ступнем ВА.

Ольга Марушак, студії журналістики в Університеті Маркет у Милвокі, Виск., із ступнем ВА. Працює у своїй професії в часописі „Петерсон Нюз“. Активна пластунка. В університеті була членом панелю шкільних газет і журналів.

Дарія Чайківська, студії фізики в Ратгерс Каледжі із ступнем BS.

Олександра Шаркевич, студії педагогії в Стейтовому Каледжі в Ньюарку із ступнем ВА.

Марія Юнка, студії педагогії в Стейтовому Каледжі в Ньюарку.

ДОПОВІДЬ ПРО УКРАЇНУ

У квітні-червні ц. р. п-ні Святослава Жуковська з Бісмарку, Н. Д., мала ряд виступів у різних місцевостях Норт Дакоти. Пізнавши її, як доброгого промовця, запрошують її жіночі клуби й середні школи. П-ні Жуковська виробила собі вже певну схему виступу, що її постійно удосконалює. Її доповідь получена з показом мапи України і численних виробів нар. мистецтва, що є виложені на кількох столах. Розказавши коротко головні дані з історії України й подавши географічне положення її, доповідниця переходила до теперішнього підневільного стану в ССРСР. Доповідь тривала звичайно годину, а час запитань протягався не раз аж до трьох годин. По цій успішній спробі наспіло багато запрошень на осінній сезон.

Українка з Америки з синочком відвідала перед 2. світовою війною село своїх батьків на Поділлі і фотографувалась у строю того села

Woman's costume in the Podilla region

ПОЖЕРТВИ ДЛЯ МУЗЕЮ

До пожертв-предметів Музею Нар. Творчости в Нью Йорку, що приміщений в Укр. Інституті Америки, наспіла посылка від п-ні Оксани Ткачук із Дітройту. Вона вмщувала ряд виробів нар. мистецтва з Гуцульщини й Буковини.

З ділянки вишивок — це рукав жіночої сорочки з Городенщини, вставка з Буковини, рушник вишитий космацькими vzорами, доріжка, вишита vzорами з Білоберезки, пов. Косів, серветка з буковинським vzором, подушка з Сокальщини і подушка з Шешор.

З ділянки ткацтва — тканина доріжка, зроблена в робітні Н. Куриленка в Косові в рр. 1925-28 і забір із старої перемітки з с. Ростки, пов. Косів.

З дереворізьби — коновочка і фаворочка, випалювані в с. Брустури, пов. Косів і таріль, зроблений у школі прикладного мистецтва у Вишніці, Буковина, приблизно в 1910 р.

З кераміки — мисочка з с. Пістиньк. Косова.

З плетених виробів — рукавиці з домашньої вовни, капчурі з Шешор.

Різні вироби — кошелік, виплетений із вербової лози для домашнього вжитку і коник, виліплений із сира в с. Річка, пов. Косів.

За цей цінний подарунок складаємо щирю подяку!

НОВА ДИТЯЧА СВІТЛИЧКА

У Дірборні, Миш., постала тепер нова Дитяча Світличка. Її zorganizувала Вих. Комісія при Окр. Раді, якої головою є п-ні Лідія Казевич. До Світлички ввійшло 6 дітей, що були перед тим у Світличці 81 Відділу США і 13 дітей місцевих, що не володіють українською мовою. Світличка 81 Відділу перестала існувати через те, що українські родини в більшості переселились поза місто. Новозасновану Світличку провадять п-ні Люба Тарновецька (укр. мовою) і п-ні Віра Андрушків (англ. мовою).

КОНФЕРЕНЦІЯ МОЛОДЕЧИХ ВІДДІЛІВ США

На березень 1971 р. молодечі Відділи США на Сході ЗСА підготовляють у Нью Йорку свою Конференцію. Це буде з'їзд представниць трьох Округ — Нью Йорку, Ньюарку і Філадельфії. Головною темою Конференції буде обговорення прикмет громадськи зрілої людини. Її розгорнуть

доповіді й панель, улаштований силами молодечих Відділів. Конференція допоможе також молодому членству підготуватись до XVI. Конвенції США, що відбудеться в травні 1971 р.

ПРИВІТ ДЛЯ НАШОГО ВОЯЦТВА У В'ЄТНАМІ

82 Відділ США вже третій рік dbae про те в передсвятчному часі, щоб наші вояки у В'єтнамі почули „Христос Раждається“ в українській мові. В тій цілі накруче на ленту цей святочний привіт у супроводі сердечних слів підтримки й заохоти і пересилає до гол. командування американської армії. Там пускають його через голосники разом з іншими офіційними привітаннями з нагоди Різдва.

ВІПЛАТИ НА СКВУ

Світовий Конгрес Вільних Українців діє тепер у ЗСА. Його Секретаріат розгорнув широкую роботу для координації громадських і політичних зусиль у різних країнах. Фінансову підставу для цього завдання мають дати наші центральні організації, згл. їх клітини. В тому напрямку звернулись ми до Відділів США. Першими відгукнулись — 33 Відділ із Клівленду (25 дол.), 43 Відділ із Філадельфії (25 дол.), 66 Відділ із Нью Гейвену (10 дол.) і 12 Відділ із Клівленду (10 доларів). Щире Спасибі!

Ганчарство — найдавніша нар. творчість

Вироблювання посуду — це найдавніша галузь нашої матеріальної культури. Трудились у цьому мистецькому ремеслі чоловіки й жінки. Маємо тепер багато відмін нашого нар. посуду. А тепер стараємось перехопити кращі зразки для декорації сучасного житла. Шукаємо за старовинною формою і за різномодним орнаментом, перетворюємо його для сучасних потреб.

Тому Музейний Комітет США підготовляє на березень 1971 р.

ВИСТАВКУ УКРАЇНСЬКОЇ КЕРАМІКИ

в Музею Нар. Творчости, що приміщений в Українському Інституті Америки в Нью Йорку і проголошує у зв'язку з тим

КОНКУРС НА НАЙКРАЩИЙ КЕРАМІЧНИЙ ТВІР.

Нагороди за кераміку уділять Мистецьке Жюрі, якого склад буде проголошений пізніше. Три нагороди по 25 дол. отримають:

1. Найкраще відтворена форма народньої посудини.
2. Найкраще примінена народня орнаментика на сучасній посудині.
3. Найкраща стилізація народньої посудини з відповідною орнаментикою.

Керамічні вироби слід надсилати до 28. лютого 1971 р. до Українського Інституту Америки з залученим прізвищем і адресою керамікаря(-ки) на таку адресу:

Ukrainian Institute of America, 2 East 79th St., New York, N. Y. 10021
МУЗЕЙНИЙ КОМІТЕТ США

ПОСМЕРТНІ ЗГ'АДКИ

**

Ділимося сумною вісткою з читачками нашого журналу, що 16. жовтня ц. р. відійшла у вічність бл. п. **Наталія Михайлівна Дорошенко**. Народжена у Ніжині в 1888 р. вона ще в дуже молодод-

Наталія Дорошенко

Artist Natalia Doroshenko died recently in Munich, Germany

му віці відчула тягу до праці на сцені. Закінчивши музично-драматичну школу Миколи Лисенка у Києві, вона стала виступати в українському театрі того часу. Відразу звернула на себе загальну увагу талановитим виконанням кожної ролі. Стала також відомою, як декляматорка, а в переданні віршів Т. Шевченка була неперевершена. Окрім праці на сцені займалась також громадською діяльністю, була активним членом мистецької і шкільно-лекційної комісії київської Просвіти, а в рр. 1910-1913 організувала селянські театральні гуртки на Катеринославщині. У часі 1. світової війни вона підтримувала акцію допомоги заложникам із Галичини, що тоді переїжджали через Київ. До відродження Української Держави вона причинилась, допомагаючи створити український державний драматичний театр у 1918 р. Тут вона вперше створила на сце-

ні роллю Мавки у „Лісовій пісні“ Лесі Українки.

Виїхавши разом із чоловіком проф. Дмитром Дорошенком на еміграцію вона вже не брала участі у театральних виставах. Але її декляматорські виступи на концертах і академіях придбали їй не меншу славу, як сценічна гра. Хто чув наших поетів у її виконанні, той сприймав їх зовсім поновому. Це була також висока служба українському мистецтву, українській справі.

По 2. світовій війні подружжя Дорошенків подалось у дальшу мандрівку на Захід. Німеччина, Канада, і знов Німеччина — це були її етапи. Від 1951 р. проживала у Мюнхені. Втративши чоловіка, вона почувалась самотньою, але в праці над мистецьким словом знаходила розраду.

Наш Відділ підтримував Покійну в останніх роках своєю опікою. Ми раді, що могли роз'яснити її самотність своєю увагою і підтримкою.

Управа 44 Відділу СУА ім. невідомої Героїні у Філядельфії

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.

Ділимося сумною вісткою з членством СУА, що 16. червня 1970 р. упокоїлась у Бозі довголітня членка Т-ва Українських Американських Горожанок, 41 Відділу СУА бл. п. **Михайлина Брендзеї**, родом Криховецька, проживши 86 літ. Народилася в Станиславові і прибула до ЗСА у 1910 р. У 1912 р. одружилась із Семеном Брендзеєм. До Товариства Горожанок, а пізніш 41 Відділу СУА приступила в часі його заснування в 1929 р.

Полишила у глибокому смутку чоловіка, дві дочки, сина Мирона, двох внуків і одного правнука. Поховано її 20. червня 1970 р. з церкви св. Йосафата на цвинтар на факс Чейзі. Замість квітів на могилу наш Відділ пожертвував на Службу Божу.

Спи, дорога Союзяно, нехай земля прибраної батьківщини буде Тобі легкою!

Управа 41 Відділу СУА

*

Із Дітройту наспіла сумна вістка, що 3. листопада ц.р. відійшла у вічність **Анна Бичинська**, замешкала в Анн Арбор, Миш. Це була видатна постать нашої давньої еміграції. Походила зі свідомої родини Курилів із Лесівіл, Па., де вона народилася в 1873 р. Її батько Олександр Курило був одним із перших громадських діячів у ЗСА і дав своїм дітям добру освіту. Молода Анна виростала під його впливом і багато читала. І коли в 1904 р. у Нью Йорку відбулось перше жіноче віче, то головним промовцем, що закликав жінок увійти в громадське життя, була Анна Курило. У 1908 р. вона одружилась із Зигмунтом Бичинськом, пастором пресвітеріанської церкви. Подружжя проживало довгі роки в Канаді, перебувало на рідних землях, а вкінці замешкало в ЗСА. Як дружина священика бл. п. Анна Бичинська була дбайливим осередком своєї громади: їй дім був відкритий для всіх, хто потребував помочі чи поради. Пізнавши труднощі наших піонерів у Канаді вона змагала до того, щоб знайти зрозуміння і тому виступала з доповідями по клубах і церковних громадах. Старалась познайомити всіх з історією і змаганнями України до волі.

У молодій жінці був нахил до мистецьких шукань, але родинне життя, діти й мандрівка не сприяли тому. Та всеж згодом перемогло замилювання до образотворчого мистецтва і пані Анна почала малювати. Живучи в Анн Арборі часто виставляла свої картини на виставках. Була почесним членом місцевого об'єднання жінок-мисткинь.

Бл. п. Анну Бичинську знала і цінила наша громада. У приятні жила вона з покійною Оленою Кисілевською, головою СФУЖО.

Полишила у смутку трьох дочок Ірину Бендлер, Івеліну й Ілейну, і двох синів Вілфреда і Євгена. Всі її діти закінчили вищу освіту і знаймають відповідальні становища у своєму званні.

Ред. Колегія Нашого Життя

Без рідної книги, нація невольник інших народів.

(„Новий Шлях“, ч. 40)

Вісті з Централі

Входимо у час Різдяних святкувань. Прихід Дитятка Божого приносить нам радість і внутрішній мир. Відзначаємо це в нашій родині, переносимо це також на нашу громаду. Об'єднаємось також у нашому Відділі для спільного свята і коляди! Христос Раждається!

У цьому місяці закінчуємо нашу кампанію за приєднанням членства. Новоприєднаних членок повинні ми привітати тепло в нашому гурті. У святочному часі вони найкраще відчують цю атмосферу миру і злагоди, що пронизує нашу взаємини. Щастя Боже!

З радістю подаємо до відома, що в Асторії заснувався 18. жовтня 1970 р. новий Відділ СУА. Він дістав пор. число 109. Головою Відділу стала п-ні Анна Демчук. У заснуванні нового Відділу видатно допоміг 1 Відділ СУА, а згл. його голова п-ні Наталія Хоманчук. Широ дякуємо їм за те! Вітаємо Управу нового Відділу і бажаємо сил і успіху в дальшій праці!

В половині листопада 1970 р. розіслали ми всім Відділам зразок касової книги, як вони повинні її провадити. До того залучений приклад податкового зізнання і на підставі так веденої касової книги його легко можна буде виповнити, коли наспіє формуляр за 1970 р. Рівночасно в посилці є також листок фінансового звіту до Централі за 1970 р. Прохаємо виповнити його у 3-ох примірниках. Один призначений для Централі, другий для Окр. Ради, а третій повинен залишитись у книговодстві Відділу.

Відділи, що не вирівнали своїх вилат за 1970 р., отримали повідомлення про висоту залеглостей. Прохаємо вирівнати їх, щоб не перетягати довгу на другий рік і передати новій Управі впорядковане діловодство.

Екзекутива СУА

Книга мовчить, а сто людей навчають.

Продовжуємо список новоприєднаних членок, що наспів записно до поміщення в дотичних місяцях. Вітаємо цих нових членок в Округах Дітройту, Шикаго й Рочестеру!

ОКРУГА ДІТРОЙТУ:

63 ВІДДІЛ СУА, ДІТРОЙТ:

Ольга Кукуровська

96 ВІДДІЛ СУА, ДІТРОЙТ:

Оксана Вінтер

Світляна Кордуба

Анна Мацілінська

Віра Русацкас

Мирслава Стефанюк

ОКРУГА ШИКАГО:

22 ВІДДІЛ СУА, ШИКАГО:

Ольга Гуляй

Катерина Скуб'як

Анна Янчишин

84 ВІДДІЛ СУА, ШИКАГО:

Людмила Хойнацька

Тетяна Шпур

ОКРУГА РОЧЕСТЕР:

85 ВІДДІЛ СУА, СИРАКЮЗИ:

Богданна Жмур

Олександра Костюк

Лідія Тимченко

ЕКЗЕКУТИВА СУА

Замість квітів

У ПЕРШУ РІЧНИЦЮ смерті нашої дорогої членки, письменниці Марії Маковської-Остромири складаємо 15 дол. на Фонд П'ятсот.

Управа 49 Відділу СУА
Бофало, Н. Й.

В ПАМ'ЯТЬ наших незабутніх батьків Ганни й Івана Телепків складаємо 15 дол. на пресовий фонд Н. Ж.

Юрій і Ярина Телепки
Філядельфія

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу бл. п. Антоніни Кордуби, довголітньої громадської діячки з Рідного Краю і членки 28 Відділу СУА, складаю 10 дол. на пресовий фонд Н. Ж., а в тому передплату для бабусі.

Іза Боярська, Бронкс

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на далеку могилу бл. п. Ольги Литвин-Слободяник жертую 5 дол. на пресовий фонд Н. Ж. Нехай пам'ять про неї якнайдовше залишиться між нами!

Надія Дидинська, Мерісн, Па.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на далеку могилу бл. п. Зеновії Бурачинської посилаю 5 дол. на Фонд Бабусі

Оксана Дебрянська, Шикаго

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на далеку могилу бл. п. Ольги з Липанських Вовк, матері п-ні Оксани Ткачук, посилаємо 4 дол. на Фонд Мати й Дитина.

Адам і Стефанія Лісікевичі
Воррен, Миш.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Ігоря Горядиського, дорогого сина пані Стефанії, членки 33 Відділу СУА, складаю 5 дол. на Фонд „Мати й Дитина“

Марта Сидір, Клівленд

В ПАМ'ЯТЬ бл. п. Теклі Майдан, дорогої матері п-ні Лесі Волошин, членки 33 Відділу СУА, складаємо 5 дол. на Укр. Церкву в Потребі

Ярослав і Марта Сидорі
Клівленд

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу нашої найдорожчої мами, що померла в Україні, складаємо 25 дол. на Укр. Церкву в Потребі і 5 дол. на пресовий фонд Н. Ж.

Олександра і Петро Волошини
Клівленд

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ смерті мого незабутнього чоловіка бл. п. Дмитра Івановича Іхтіярова складаю 5 дол. на прес. фонд Н. Ж.

Олександра Іхтіярова
членка 44 Відділу СУА
у Філядельфії

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу бл. п. проф. Степана Глушка складаємо 20 дол. на Укр. Церкву в Потребі, а п-ні Глушко і родині висловлюємо щире співчуття

С. К. Левченки

Л. Б. Фіглоси

А. Г. Ліщинські

І. М. Кальби

Денвер, Колорадо

Три громадській роботі

ШИКАГО, ІЛЛ.

Виховна праця Округу СУА

Українські жінки на терені ЗСА свідомі сучасних впливів на нашу молодь. Тому виховання наших дітей стає не надто легкою справою. Мусимо в наших малят вже від малку вищипити любов до нашої рідної батьківщини та мови. Діти повинні цією предківською мовою гордитися, а не її соромитися. Рівнож знаємо про важливість виховання в українському національному і релігійному дусі. Не забуваємо про знання та плекання нашої багатой культури і мистецтва в наших родинах, домах і школах.

В Шикаго жінки СУА не занедбують цих обов'язків, але стараються українську культуру плекати і поширювати серед українського й американського громадянства.

29 Відділ, заснований при кінці 1959 р., почав провадити в 1960 році Світличку для дівчор від трьох до п'яти роцків. У суботи й середи діти цікаво й корисно проводять кілька годин у навчанні українських пісень і гор. Вони виказують свої мистецькі здібності в майструванні і малюванні та збагачують свій слівник слуханням оповідань і казок. У передшкільні діти від 4 і під до 5 і пів роцків уже більше часу присвячують навчанню букв і віршів. Вишивані забави на весні, а маскарadi восени, це дитячі імпрези, проведені в приємній, веселій і цікавій атмосфері. Відділ видав книжечку з рисунками „Малюємо“ для підростаючих дітей, що її можна закупити в українських крамницях у Канаді і ЗСА. При Відділі існує театральний гурток дітей, що старається кожного року підготувати казку для дитячої вистави. До тепер поставлено сценки „Червона Шапочка“ і „Білосніжка“. Тепер гурток працює під керівництвом п-ні Турянської, підготовляє виставу „Івасик Телесик“.

Заходами Округної Ради що кілька років відбуваються курси виховниць дошкільля, щоб придбати вчительок та познайомити їх із новішими і практичнішими методами. Відбуваються час-до-часу виховні семінарі для батьків, на яких відповідають фахівці з науковим стажем. Учасники семінарів мають час роздумувати над

проблемами і дискутувати, проаналізувавши розв'язку. В перервах батьки мають нагоду переглянути виставку українських дитячих видань.

Старанням 36 Відділу СУА у Веллс Гай Скул відбуваються вечірні курси української мови, оплачені міським урядом. Це є найстарший Відділ у нашій Окрузі, заснований у 1932 р. і вневдовзі буде святкувати 40-ліття.

З початком літа Округна Рада одержала запрошення від Університету Шикаго спонзорувати катедру української мови при університеті. У вересні на зборах усі пані односторонно прийняли спонзорство на три роки, починаючи осіннім семестром 1971 р. Такий почин допоможе нашій українській спільноті скріпити свою ідентичність у наукових кругах ЗСА та звернути увагу інших національностей на існування та осяги української нації.

Пресова референтка

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Конференція Культ.-Освітніх Референток

Дня 18. жовтня 1970 р. голова Округної Ради Іванна Рожанковська відкрила цю нараду. У своєму слові вона з'ясувала **ціль цієї зустрічі** культ.-освітніх референток Округу. Плян праці, за яким вони діють, вимагає ґрунтовного обговорення. Певні ділянки праці потребують пояснень, вимоги Відділів можуть бути різні, залежно від того, чи Відділ діє у великому чи меншому осередку. З жалем стверджує, що на залі знаходяться тільки референтки Відділів Нью Йорку, а ті з позамісцевих Відділів не прибули. Цікаво було б почути їх реакцію на наші культ.-освітні завдання.

З черги виступила з доповіддю „Обрядовість у праці СУА“ Лідія Бурчинська, містоґолова Централі. Її завданням було коротко з'ясувати цю нову ділянку культ.-освітньої праці. Наші обряди постали у глибокій давнині, як вияв релігійних почувань нашого народу. Вони наростали новими впливами і дійшли до наших часів у багатій формі церемоніялу, пісні й танку. Їх стараємось зберегти в нашому житті, як могутній прояв, що нарівні з мовою допомагає цементу-

вати нашу спільноту в одне ціле. А щоб ми могли це належно зробити, потрібні студії цієї обрядовості та примінення їх у родині й на терені нашої організації.

До цієї теми розгорнулася дискусія. Висунено пропозицію, щоб референтура змагала в цій праці до видання книжки про нашу обрядовість. Узагалі в нашій праці над збереженням нашої культурної спадщини ми повинні руководитись практичними вказівками, наприклад — видати крої народнього вбрання для дітей (І. Рожанковська).

Черговою точкою була дискусійна лава на тему „Українська книжка у праці СУА“. У ній узяли участь пп. Галина Титла („Укр. книжка на еміґрації“), Лідія Вовчук („Виставка книжки“) й Оксана Щур („Літературні Вечори“). Модератором була п-ні Мирослава Савчак.

П-ні Титла з'ясувала поділ нашої видавничої справи й обговорила графічний рівень нашої книжки. П-ні Вовчук спинилась над значенням виставок книжки, що повинні бути систематично влаштовувані. Виставка наближує книжку до читача, отже їй треба би приділити більше уваги. Зокрема підкреслила вагу виставок дитячої книжки в передсвяточному часі. П-ні Щур обговорила спрямування літ. вечорів, що повинні наближувати нам сучасних авторів з еміґраційного середовища і з України. При цьому висловила кілька побажань. На першому місці слід поставити контакт із ЮНЕСКО, що кожного року відзначає роковини діячів нашої літератури. Треба пробувати висунути туди свої домагання. Так само можна поступати з американськими бібліотеками, що в роковини влаштовують виставки чужої літератури. Дальше — письменниці повинні брати участь у літературних вечорах, щоб пізнали реакцію публіки.

Слідувала дискусія між панелістками. Вона виявила різні погляди учасниць на дану справу. Стверджено, що увага для української книжки на еміґрації паде. Як можна це зацікавлення скріпити? Треба пожвавити рекламу української книжки. Певним стимулом є Літ. Вечори в наших Відділах, що досягають широку публіку. Важлива також тематика книжки. Коли б письменники писали на більш актуальні теми, то скоріше придбали б читача.

Загальна дискусія на тему української книжки також була оживлена.

Дискутант вказали на брак літературної критики, як одну з причин не уваги до нашої книжки. Видавці мало активні й дуже мало дбають про рекляму. Бракує в Нью Йорку центральної української бібліотеки, веденої за модерним зразком. Варто було б подумати над книжковим абонаментом у формі клубів української книжки.

Багато цікавих думок і починів промайнуло в дискусії. Шкода, що не були схоплені в ухвали, що могли б потім служити підставою до плану праці в майбутньому. Також дивно, що в панелі й у дискусії ніхто не згадав ролі Гуртків Книголюбів, які займаються пізнанням української сучасної літератури. Тут можна було теж розглянути їх осяги й недоліки.

Конференція закінчилась виступом п-ні Анни Сливки, культ.-освітньої референтки Окр. Ради. Вона подякувала всім за участь і за цінні думки й сугестії.

Присутня

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.

Зустріч із письменницями

Рухливий 20 Відділ СУА разом із Гуртком Книголюбів при Окр. Раді дав ініціативу до нової літературної імпрези дня 11. жовтня 1970. Це була зустріч із місцевими письменницями. На велике здивування всіх виявилось, що їх у Філядельфії одинадцять, а на Вечір погодилось прибути вісім. Отже заповідалась цікава зустріч.

Вечір відкрила п-ні Марія Харина, голова Гуртка Книголюбів, і передала провід Вечора в руки п-ні Л. Бурачинської, редакторки Н. Ж. Слідувала доповідь д-ра Григора Лужницького. Доповідач майстерно справився з темою обговорення й оцінки письменниць різного жанру і напрямку. Найперше упорядкував їх за віком. Поклонившись двом сеньйоркам нашої літератури — Галині Журбі (проза) й Олені Цегельській (дитяча література) — перейшов до письменниць середнього віку — Марії Головінської, Ярослави Острук, Оксани Керч, Ірини Винницької і Марії Струтинської. Вкінці згуртував трьох наймолодших, що репрезентували жанр поезії — Марту Тарнавську, Міру Гармаш і Анну Максимович. Щоб віддати належне кожній літературній постаті, доповідач убрав свою розповідь у мандрівку по виставці, де кожна з письменниць займає окрему кімнату. І так — переходячи з кімнати до кім-

3 Різдвом Христовим!

Завершився ще один рік культ.-освітньої праці в нашій організації. Культурно-освітні Конференції насвітлили нам шлях, яким маємо йти в цій діяльності. У ці святочні дні щиро вітаю культ.-освітніх референток Окр. Рад і Відділів СУА та голов Гуртків Книголюбів. Щастя Боже у дальшій праці!

Наталія Чапленко

Культ.-освітня референтка Гол. Управи

ОЗОН ПАРК, Н. Й.

Збірка на Фонд „Мати й Дитина“

Дня 25. жовтня 1970 р. 35 Відділ СУА, як щороку, перевів збірку під церквою на Фонд „Мати й Дитина“. Зібрано 68 дол. За це належить щира подяка о. парохіві Любомирові Мудрому, що це оголосив, а всім жертводавцям нехай Господь Бог сторицею винагородить їх пожертви.

Управа 35 Відділу СУА

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.

Про працю Світлички 43 Відділу СУА

До зовнішніх імпрез, що призначені для ширшої громади, належать Ялинка і закінчення научного року, себто „градуація“. Цьогорічна Ялинка, як і минулих років, притягнула багато дітей та старших глядачів. Учителки підготували імпрезу згідно з українським звичаєм, вертепом та колядниками із звідом. Містерія народження Сина Божого така велична і свята, що перегривавши тисячеліття із щораз більшою силою до нас промовляє, а може ми краще її розуміємо та сприймаємо, шукаючи в ній рятунку в розгубленні нас самих. Різдво — це не лиш свято дітвори, як дехто пробує твердити, це свято людства, але, здається, до дітей воно промовляє найбільш з усіх свят. Новонароджений Ісусик — це дитинка, як їхній братчик чи сестричка, тому з такою любов'ю діти приходять до вертепу, як до чогось близького їм і дорогого. На цьому місці треба скласти подяку п. Степанові Синейкові, що кожного року виготовляє казкові декорації, але перш за все українські.

Розлоге на горбочку село, церквця, хатки, що в них блимає світельце, все це припорошене білим пухом, а над цим ясна зірка, що вказує дорогу у Вифлеєм до вертепу. Янголи, царі, пастишки (діти Світлички) з великою набожністю підходять до стаєнки, складаючи в дарі свої вірші-побажан-

нати — впроваджував нас у світ даної письменниці, її світовідчуження, теми і засоби. Лиш трьох наймолодших він дозволив собі зібрати в одній залі, де знаходяться не так їх портрети, як „рисунок вуглем“.

Нав'язуючи до тих слів присутні почули мистецьке читання віршів М. Тарнавської, М. Гармаш і А. Максимович у виконанні артистки Клавдії Кемпе-Гош і студентки Дори Варвари. Читання прозової творчості розпочала Клавдія Кемпе-Гош від нариса Олени Цегельської „Легенда про Христа“ й оповідання Марії Головінської „Моя ти рідна...“. Уривок із недрукованої ще повісті Ярослави Острук „Коли меркнуть зорі“ відчитав режисер Володимир Шашаровський. Оповідання „Білоручка“ відчитала авторка Ірина Винницька. Драматичний етюд Марії Струтинської „У парку“ відчитали — Клавдія Кемпе-Гош і Володимир Шашаровський при співучасті Дори Варвари.

Враження мистецького читання завершив музичний виступ. Співачка Юлія Шашаровська відспівала при фортепіановому супроводі Лідії Бульби три пісні.

Останньою точкою вечора була рецитация сатиричних віршів Міри Гармаш при супроводі мистецьких прозірок Романа Василичина.

Програму закрила п-ні Софія Герасимович, голова 20 Відділу СУА, подякувавши виконавцям.

При чаю й солодкім, що його подали членки Відділу і Гуртка Книголюбів, присутні ще довго гуторили. Йшла оцінка прослуханого в доповіді, в мистецькому читанні й співі. Публіка була вдячна за мистецьке враження і раділа ростом наших талантів, що в несприятливих умовах нашого побуту живуть і творять.

Присутня

**ЧИ ВИ ПРИЄДНАЛИ В ЦЬОМУ РОЦІ
ХОЧ О Д Н У ПЕРЕДПЛАТНИЦЮ?**

Христос Раждається!

У святочному часі особливо виразно бачимо вислід нашої виховної роботи. Тому щиро вітаю всіх виховних референток Окр. Рад і Відділів СУА, вчителюк Дитячих Світличок і всіх прихильників виховного діла. Дай, Боже, щоб і в наступному році нам щастило!

Олена Климишин
Виховна референтка Гол. Управи

ня та іграшки, наче б то справді вони перші побачили новонародженого Ісуса. Та найбільш радісне — це коляда, коли дівтора йде від хати до хати (декорація на залі), колядує і віншує, та за це дістає від господині солодощі й горіхи, що їх опісля „міхоноша“ розділює. Очевидно, веселошам немає кінця, але не обійдеться і без штурханців, коли „міхоноша“ несправедливий.

Ялинка — це радісна зустріч для дітей та їхніх батьків, що наглядно бачать користь із навчання у рідній Світличці, в продовжуванні прадавніх традицій, на плекання яких звернула увагу в своєму кінцевому слові Голова Відділу, закликаючи батьків не забувати й не відркатись їх. За смачний буфет, що його підготували матері у співпраці з виховною референткою, належитьши щира подяка.

„Градудція“, закінчення научного року — це велика подія в нашій Світличці. Кожного року відходять діти, що закінчили 2 або 3 роки навчання в Світличці, що дала їм знання і першу підготовку до „великої“ школи.

Багато з нас не доцінює факту, що наука у Світличці кладе перші основи під національне виховання, розвиває всі природні здібності дитини і вчить суспільного життя. Тому „градудція“ в Світличці не є ще одною парадой, але завершенням першого етапу навчання, що буде продовжуватись у дальших роках. Самі діти переживають важливість цієї події, бо підсвідомо відчувають, що саме цей день закінчує їхнє безжурне дитинство. Як звичайно, так і цього року градудція відбулася врочисто, а 15-ро дітей за свою пильність одержало дипломики.

Імпреза почалась дуже гарною виставою „Прийшла весна“, що її підготували вчительки, а в якій приймали участь майже всі діти Світлички (понад 30) в хоровах чи балетних сценах. Перед очима зелений гай, повен барвистих квітів, звіряток і пта-

шок, а довкруги ставку зелені жабочки. Все це наші діти у розкішних строях, що їх пошили матері, за радою вчителюк. Вистава пройшла з успіхом, бо зелений гай ожив від гамору дівтори, що старалася все сказати й якнайкраще вив'язатись із своєї ролі.

Яка шкода, що таких вистав не набирається на фільмову стрічку, щоб опісля показати в других Світличках!

По короткій перерві, під звуки маршу „Гей, там на горі Січ іде“, що відіграла п-і Надя Німилевич, яка, до речі, весь рік допомагала грою на фортепіані у підготові імпрез, промаршувало зодягнених у білих тогах, із китичками роменів у руках, 15 градуантів, що зайняли на сцені призначені їм місця. Голова Відділу А. Богачевська привітала батьків і гостей, а її слово було призначене цим 15-ом градуантам Української Світлички, що від тепер зустрінуться з чужим оточенням, де будуть мусіти самі себе обороняти і з гордістю заявляти — хто вони такі.

Прощали їх також і вчительки, даючи щирі поради на новий етап життя, вручаючи при тому дипломик і подарунок. Від імени батьків склав подяку д-р Євген Лашик, обдаровуючи квітами вчительюк, та голову й виховну референтку Хр. Дольницьку. Весела забава, смачний буфет у заряді матерів, були доповненням цієї успішної імпрези.

Так ми закінчили 10-літній етап нашої виховної праці. Що ми осягнули? За тих десять років ми провели велику освідомну працю серед громадянства, спопуляризувавши ідею української Світлички. Нашими слідами пішли другі жіночі організації. Українські батьки наглядно побачили і зрозуміли виховну цінність рідної Світлички, та користі для їхніх дітей. При Божій помочі і пляновій праці починаємо друге десятиріччя і кличемо до всіх матерів: „Впишіть своїх дітей до української Світлички, дайте їм

основи рідношкільного виховання та допоможіть розбудувати українське дошкільня!“

О. Грабовенська

ЮТІКА, Н. Й.

З діяльності 57 Відділу СУА

Дня 24. жовтня 1970 заходами нашого Відділу влаштовано показ осінньої моди, як також показ української вишивки, приміненої до модерних суконь.

Програму відкрила п-ні А. Кошикар, привітавши присутніх і представила пп. І. Рабій і О. Кропельницьку, що мали заповідати точки. П-ні І. Запаранюк вступним словом відкрила цей вечір укр. мовою, а п-ні І. Рабій англійською.

До мистецької програми причинились наші пластунки — Л. Бекерська, А. Ярмач і Л. Луценко. Вони підготували свої точки з допомогою п-ні В. Смик. Радіємо їх виступами і цінімо їх працю. Сукні моделювали членки нашого Відділу — пп. О. Мельник, Ф. Драгош, Л. Коциба, М. Ролько, Є. Драгош і М. Непорайна. Пп. С. Чорна і В. Величко допомагали вбирати модельюк. Про декорацію сцени подбала п-ні В. Величко і молоденька Х. Фолінська. Членки Відділу спекли печиво, а прибранням столів і буфетом зайнялась п-ні К. Драгош.

Завдяки добрій і щирій співпраці показ моди пройшов успішно. Голова Ярослава Козій подякувала всім за численну участь, а зокрема тим особам, що причинилися до влаштування цієї імпрези. З тієї нагоди Відділ зложив пожертву 25 дол. на Музейний Фонд.

Ярослава Козій, голова

БАЛТИМОР, МД.

Річні збори 59 Відділу СУА

Дата: 24. травня 1970 р.

Збори відкрила молитвою п-ні Гаяна Самутин.

Президія: п-ні Марія Євсевська — голова, п-ні Надя Зінкевич — секретарка, пп. Г. Блавацька і Траскова — почесні члени.

Протокол попередніх Зборів відчитала п-ні Оксана Калиновська, секретарка Зборів.

За діяльність Відділу звітували п-ні: Г. Самутин, Ірина Траска — голова молодечої секції, Анна Стельмах — секретарка, Оля Корж — за суспільну опіку.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відбуто 4 ширші сходи, 8 засідань Управи, 3 з Пластовим проводом і 4 із Студентською Громадою.

б) Культ.-освітня й імпрезова: На ширших сходинах переведено такі програми: Доповідь п-ні А. Зобнів „Як поборювати журбу“, програму присвячену пам'яті бл. п. Людмили Коваленко, що її підготував Гурток Книголюбів. П-ні М. Булавка зробила цікавий огляд трилогії „Її окрадену збудили“. П-ні Г. Блавацька поділилася свіжими враженнями з подорожі до Рідного Краю, п-ні Раїса Зеленська дала огляд роману Олеся Лупія „Грань“. Уладжено авторський вечір Уляни Любович, отриманий із виставкою картин Ореста Поліщука. Новорічну Зустріч улаштовано напрочуд гарно із Студентською Громадою. Різдвяна Зустріч із Пластовою Станицею пройшла успішніше як попередні, цим разом із виступом Мик. Понеділка і Пластового Хору під диригентурою д-ра Д. Коструб'яка. Дня 9. травня влаштовано „Вечір гумору, ритму й мелодій“ з участю „Амбасадорів“.

г) Зв'язків: Наш Відділ тісно співпрацює з Інтернаціональним Центром ІВКА. В листопаді ми взяли участь у Святі Подяки; сини нашої членки п-ні Орисі Вацлавів виконали скрипкові тріо, а прикрасою буфету був печений індик, торт та пампушки, роботи наших членок. У лютому гостили ми членів Інтернаціонального Центру в нашій домівці, а допомагала нам у тому пластова молодь під проводом станичного д-ра А. Лемішки. В квітні Відділ брав участь у весняному фестивалі ІВКА. Присутні захоплювалися українським великоднім печивом, подивлялися колекцію ляльок в укр. ноші, що її виставила п-ні Дана Саламаха, та оплескували живі моделі пп. Надійку Хай, Марту і Зелню Сушків. У Міжнародному Фестивалі у Твін Ок Парку влаштували ми виставку народного мистецтва та кіоск з українським стравами.

б) Сусп. опіка: Працю провадили референтки пп. О. Корж і А. Мельник. Перевели збірку на „Фонд 500“, на потерпілих від повені і т. д., відвідували хворих по шпиталях і вдома, обдаровуючи їх. На Великодні Свята відвідано й обдаровано 5 самітніх членок-сеньйорок. Вислано пакки до Бразилії для Інституту св. Ольги. Спільно із „Самопоміччю“ переведено збірку одягу для потерпілих від

З РІЗДВОМ ХРИСТОВИМ!

У минулому 1970 році провели ми великі допомогіві акції і допомогли українській потребуючій людині. Тому з почуттям сповненого обов'язку зася-демо до Святої Вечері і Просфори. Із Святами й Новим Роком вітаю всіх референток сусп. опіки Окр. Рад і Відділів СУА, працівників Бюро Сусп. Опіки і працівниць Жіночої Добровільної Допомоги.

Марія Химинець
Референтка Сусп. Опіки Гол. Управи

СИРАКЮЗИ, Н. Й.

Показ нар. мистецтва

85 Відділ СУА влаштував показ українського народного мистецтва на телевізії. Відбулося це на програмі Kay Russel Show — Ladies Day, станція WSYR, дня 10. вересня 1970 року, за старанням референтки зв'язків п-ні Д. Ткач. Половину програми присвячено показові експонатів, а другу — моделюванню одягів.

Програму почала п-ні Кей Рассел представленням маленької лялечки — гуцулки, назвавши її німою українською красунею. Тому звернулася до пп. Оксани Федорович і Д. Ткач за поясненнями, кажучи з великим захопленням: — Невже ж це все можливо вишити руками? — Тоді п-ні Оксана пояснила, що справді українське мистецтво у століттях свого розвитку досягнуло високого рівня у вишивкарстві, кераміці, різьбі й писанні писанок. Вишивка не є ніколи відбита на полотні, а вишиварка мусить знати понад десять різних стібів для майстерного виконання її. Демонструючи різні вишивки і стіби, п-ні Оксана зазначила, що вишивання є найважливіше українське народне мистецтво. Українська жінка вишивала одяг для себе і сім'ї, та всякі декоративні речі до хати: подушки, рушники, скатерки і т. д. Також пристосувала вишивку до модерного одягу. На запити пояснила теж коротко різьбу та кераміку і вказала на Енциклопедію Українознавства в англійській мові, як на дуже добре джерело інформації про Україну та її мистецтво.

На столі, крім експонатів, були теж деякі числа журналу „Наше Життя“. Зазначено, що більшість експонатів, крім різьби, виконані членками нашої організації.

Другу частину програми провадила п-ні Д. Ткач. Вона докладно описувала одяги, що були модельовані такими панями: 1. П-на Ганя Возняк — гуцульський стрій власного виконання. 2. П-на Роксоляна Тим'як — бу-

землетрусу. В нараді суспільних референток Окружної Ради у Філадельфії взяли участь пп.: О. Корж, В. Снігура, Г. Самутин та О. Калиновська.

д) Молодеча Секція: Секцію провадить п-ні Ірина Траска. Секція налічує 7 членів. Відбуто 4 сходи з гутірками на актуальні теми. Секція бере участь у всіх починах Відділу.

В дискусії брали участь: пп. О. Калиновська, М. Булавка, Л. Лемішка, М. Івашенко та Г. Пісецька. Відмічено успіхи й недоліки Відділу; висловлено побажання поширити діяльність на ділянки, що ними цікавляться членки. Для цього бажано притягнути до тісної співпраці молодечу секцію.

Голова Контр. Комісії п-ні М. Булавка внесла пропозицію на уділення абсолюторії уступаючій Управі.

Перед вибором нової Управи виступила представниця Окр. Ради п-ні М. Євсєвська, яка висловила признання п-ні Г. Самутин та захотила членок до приєднання жінок для СУА й дальшої праці. Зворушливим був виступ п-ні Анни Чорній, найстаршої членки Відділу, що довгими роками приєднувала передплатниць для „Нашого Життя.. та особисто висилала передплати.

До нової Управи ввійшли пані: Л. Лемішка — голова, М. Булавка — заступниця, А. Стельмах і Г. Самутин — секретарі, В. Снігура — скарбник. Референтками стали пані: О. Сушко — організаційна, Н. Зінкевич — культурно-освітня, О. Корж і А. Мельник — суспільної опіки, Л. Хай і М. Попович — господарські, О. Калиновська — пресова, Р. Зеленська — Гурток Книголюбів, І. Хмилевська — вільний член.

Контр. Комісія: пп. А. Притула, Б. Саламаха і Н. Романовська.

Оксана Калиновська
пресова референтка

ПРИСИЛАЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ!

ДОПОВНЕННЯ

Почуваюся до обов'язку направити мою помилку. В жовтневому числі „Нашого Життя“ був розміщений мій допис про ювілейну імпрезу в 10-річчя існування 56 Відділу СУА в Дітройті. В ньому не згадала я, що Окр. Раду СУА репрезентувала голова її п-ні Ярослава Сена, яка теж складала привітання.

За пропущення цього ж перепрошую Окружну Раду і голову п-ні Ярослава Сена.

Дарія Бойчук

НА ФОНД НАГЛОЇ ПОТРЕБИ

Наспіло додаткове повідомлення про вислід збіркової акції в користь наглої потреби з Округи Рочестеру. 47 Відділ СУА з Рочестеру зібрав ще додатково 15 доларів до проголошеної суми 311 дол. А 34 Відділ СУА з Коговзу зібрав і прислав чек на 75 дол. Щире Спасибі!

Ще не маємо звідомлення про збірки в Округах Шикаго і Клівленд.

ковинський стрій з України. 3. П-на Галя Тимченко — білу вишивану суконку власного виконання. 4. П-ні Валя Гвозда — вишивану довгу чорну сукню з вишиваною торбинкою. Прекрасні модельки професійно показали одяги, що ними захоплювалася п-ні Кей Рассел і щедро обсипала компліментами кожну зокрема.

Майже всі експонати випозичені у членок 85 Відділу, а деякі в о. шамбеляна В. Середовича. Більшість вишивок у п-ні Марії Карпишин, кераміка виконана пп. Ф. Войтович і Р. Тим'як. Буковинський стрій у п-ні Марії Логази.

85 Відділ СУА складає щирю подяку всім, що в якийнебудь спосіб причинилися до успіху цього показу.

Пресова референтка

НЮАРК, Н. ДЖ.

Дві успішні імпрези 86 Відділу СУА

В днях 16. і 26. жовтня ц. р., Управа 86 Відділу СУА ім. О. Теліги влаштувала дві успішні імпрези, якими стягнула разом ок. 400 осіб, старших і молодших громадян. Довгий уже час продовжується у нас дискусія на тему співжиття молодшої і старшої генерації. В більшості ці дискусії відбуваються не організовано, часто дуже однобічно і тому це ще більше поглиблює прірву між старшим і мо-

лодшим поколіннями. Саме тому ширші кола українського громадянства привітали ініціативу Управи нашого Відділу СУА, що 16. жовтня в залі школи св. Ів. Хрестителя влаштував панель на тему: „Українська молодь і проблеми довкілля“, очима двох поколінь. Около 200 учасників, старших і молоді, з увагою слідували за дібраними й чільними панелістами, що ними були: п-ні Ольга Кузьмович, проф. Володимир Нагірний, студент Лев Чировський, студентка Ганна Дидик і д-р Юрій Савицький. Модератором був мгр. Остап Олесницький.

Згідно з рефератами панелістів і дискусії, присутні почули два погляди, що справді існують, якщо йде про нашу сучасність у ЗСА. Позитивним явищем треба вважати цей факт, що речники обох поглядів у свій спосіб висловлювали журбу за дальше збереження і розвиток нашої національної культури й ідентичности. Однозгідність проявлялася в тому, що при посиленій співпраці батьків та їх культурному контакті із своїми дітьми, можна досягнути бажану мету; щоб наша молодь була прив'язана до української культури, традиції і взагалі до українського організованого життя. Багато присутніх наших громадян заохочували Управу Відділу влаштувати подібні панелі й у майбутньому.

Дня 25. жовтня ц. р. в залі церкви Св. Тройці відбулася вистава Лялькового Театру 90 Відділу СУА з Філядельфії „Червона Шапочка“, що його спровадила Управа 86 Відділу СУА. І знову около 200 осіб, цим разом наших наймолодших із своїми батьками прибули на цю гарну дитячу імпрезу. Наші Союзянки з 90 Відділу чарували діточок перепрестічною технікою цього театру, якому бажемо дальших успіхів у праці для наших наймолодших. Після вистави відбулася товариська зустріч з присутніми при солодкому й каві.

Для дітей відбулася льотерія забавок і дитячої літератури.

А. Твардовська

пресова референтка

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ПА.

Базар 88 Відділу СУА

У днях 26. і 27. вересня 1970 р. наш Відділ улаштував Базар для придбання фондів на добродійні цілі.

У великій залі церкви св. Йосафата були розставлені численні столи. Вже

при вході на залю вони приманювали до себе своїм товаром. Окремий був стіл кераміки, на іншому були вишивки і ляльки, на іншому знов льотерійні фанти. Ще один стіл був удекорований весільним печивом. Тут пишався коровай із Буковини, що його спекла п-ні Погоріла. Інше печиво виконала п-ні Масна.

Усі ті вироби виконали членки Відділу під проводом невтомної голови п-ні Софії Кусень. Базар увійшов уже в традицію Відділу, бо щороку його виконуємо. Оцим складаємо щирю подяку всім, хто чимнебудь причинився до його успіху. С. Грет

АСТОРИЯ, Н. Ї.

Основні Збори нового Відділу СУА

Дня 24. жовтня 1970 р. Основні Збори Відділу СУА відкрила й ними проводила п-ні Наталія Хоманчук, голова 1 Відділу СУА.

Щиро привітала вона голову Окр. Ради Нью Йорку й референтку планування Гол. Управи п-ні Іванну Рожанковську та попросила її на почесну голову Президії. На секретарку присутні пані покликали п-ні Лесю Голюка. Рівнож предсідниця п-ні Н. Хоманчук привітала всіх присутніх пань і поінформувала, що всіх кандидаток у члени Відділу СУА в Асторії є вже 22 особи.

Після відчитання порядку нарад і протоколу із засідання Ініціативного Комітету, обширну доповідь виголосила п-ні Іванна Рожанковська. Вона подала коротку історію творення Відділів, а відтак Головної Управи СУА, з'ясувала триступенну побудову СУА, обов'язки членок у Відділі, а також зобов'язання Відділів до Окр. Рад і Головної Управи СУА. Рівнож порушила справу організування членок та планування праці. При тому особливу увагу звернула на завдання сучасної жінки-матері у вихованні майбутнього покоління із збереженням української субстанції.

По короткій живій дискусії присутні пані оплесками приймали членок Управи Відділу СУА, до якої ввійшли пані — Анна Демчук, голова, Анна Коваль, заступниця, Лідія Стасюк, секретарка, Оксана Кульська, касієрка. Референтками стали пані — Лєся Голюка організаційною, Марія Олинець виховною, Мирослава Кравців культ.-освітньою, Лєна Іваско сусп. опіки, Ірина Гунчак пресовою, Соня Гречило господарською. До (Докінчення на обгортці)

1971 — рік Лесі Українки

За ініціативою СФУЖО Президія Секретаріату Світового Конгресу Вільних Українців, окремим зверненням з дня 25 жовтня 1970 р., проголосила 1971 р. ювілейним роком Лесі Українки.

Саме 25. лютого 1971 р. сповниться 100 років, як на Волині в поміщицькій родині українських культурних діячів — Петра Антоновича Косача й Ольги Петрівни Драгоманів прийшла на світ Лариса Косач, яка пізніше за порадою матері-письменниці Олени Пчілки, прийняла літературне ім'я — Леся Українка.

Леся Українка зайняла в українській літературі місце поруч Тараса Шевченка та Івана Франка і своєю творчістю у значній мірі причинилася до оформлення духовості українського народу та до поширення і скріплення серед нього національної свідомості і гордості (цитата СКВУ). Пережила вона несповна 43 роки, позначених слабким здоров'ям, фізичними і духовими терпіннями (туга за рідним краєм). А твори її відзначалися кольосальною перемогою волі і полум'яного духа, що заставило сучасника поета Івана Франка, назвати Лесю Українку „одиноким мужчиною в сучасній літературі“.

Леся Українка стала поетесою відродження, самостійності, на її творах виховувались та виховуються нові покоління і її віщий дух стає часто аж тепер зрозумілим.

Сторіччя з дня народження Лесі Українки — це не тільки велике свято для українського народу. Воно повинно стати видатною подією в культурному житті інших народів, бо ідеї та ідеали, що їхголосила Леся Українка, є ідеями

й ідеалами всіх тих, що цінять свободу і гідність народів.

Для популяризації творчості Лесі України у великій мірі причинилося українське зорганізоване жіноцтво. Союз Українок Америки виданням збірки вибраних творів Лесі Українки „Дух Полум'я“ у прекраснім перекладі о. Персівала Канді та Комітет Українок Канади, що видав переклади вибраних творів пера англійської поетеси Віри Річ.

Слід підкреслити ініціативу Окружної Ради Союзу Українок у Клівленді, заходами якої в Городі Культури в Клівленді здвигнено величавий пам'ятник Лесі Українки, прекрасної праці скульптора Михайло Черешньовського. Для відзначення 100-ліття Лесі Українки постав при СКВУ окремий Комітет. Ми віримо, що святкування ці пройдуть величаво, та що

все українське жіноцтво візьме в них участь.

ПОЖЕРТВА СЕКЦІЇ ЖУРНАЛІСТОК

У минулому році Секція Журналісток СФУЖО мала втрати у членстві. Чотири її передові й активні членки відійшли у вічність. Це — Олена Залізняк, голова СФУЖО, Олена Кононенко, економічна референтка СФУЖО, Людмила Івченко, голова Об'єднання Українських Православних Сестриць у ЗСА і д-р Софія Парфанович, письменниця і гром. діячка. В їх пам'ять Секція Журналісток переслала до Управи СФУЖО суму 40 дол., як вияв своєї глибокої пошани для їх журналістичних осягів. Нехай світла пам'ять про них буде для нас усіх дороговказом!!

Іванна Зельська

член Управи Секції Журналісток

Христос родився!

Тими радісними словами провід СФУЖО вітає свої складові організації з їхнім членством та посилає найкращі побажання з нагоди 1971 р.

Нові переслідування нашої Церкви в Україні проймають нас тривогою. Русифікація приймає все нові форми і приносить важкі втрати. Однак спротив на Рідних Землях росте і кріпне. Тому шлемо многострадальній українській жінці на Рідних Землях щиросердечний привіт, зогріваючи її до витривання. А тут закликаємо все наше членство — об'єднатись у рядах своєї організації. Тільки зорганізована дія проти окупанта у вільному світі зможе допомогти нашому народові на Рідних Землях.

ОЛЕНА ЛОТОЦЬКА

голова

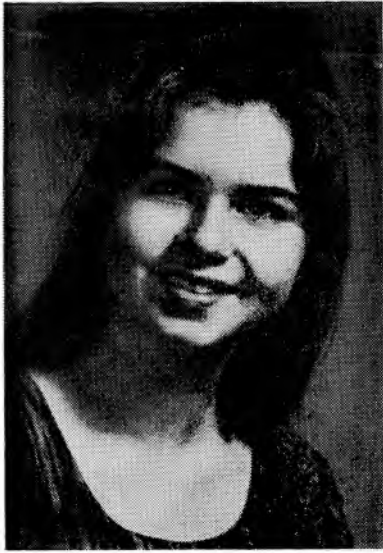
СТЕФАНІЯ ПУШКАР
МАРІЯ КВІТКОВСЬКА
заступниці в ЗСА

СТЕФАНІЯ САВЧУК
МАРІЯ СОЛОНІНКА
ІРИНА МАЛИЦЬКА
заступниці в Канаді

ВАЛЕНТИНА ВОРОПАЙ
заступниця в Європі

ОЛЬГА ГОРАЧУК
заступниця в Півд. Америці

СОФІЯ ВАВРИК
заступниця в Австралії

Дора Варварів, Філядельфія
Dora Warwariw, Philadelphia

НАША КАНДИДАТКА

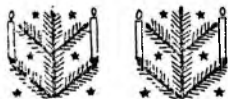
Вісті СФУЖО — це бюлетень, що вже більш, як 20 років служить інформації про працю Світової Федерації Українських Жіночих Організацій та її складових клітин. Ця скромна, але постійна, пресова служба дає тепер право — висувати свою кандидатку на Баль Української Преси, що відбудеться 30. січня 1971 р.

Нею є молоденька уроженка Філядельфії Дора Варварів. Торік вона закінчила середню школу „Філядельфія Гайскул фор Гирлс“. Тепер є на першому році студій Темпл Університету у Філядельфії.

Дора відвідувала школу українознавства і в 1967 р. здала матуру. Належить до Пласту, брала участь у пластових таборах, і три роки була бунчужною. Тепер перейшла до старшого пластуництва.

Свої мистецькі замилювання проявляє в музиці і сценічній грі. Є студенткою Укр. Муз. Інституту в класі фортепіану. Вже кілька років є членом Пластового Драматичного Гуртка під проводом З. Чайковського. Часто виступає з мистецьким читанням і деклямаціями на українських імпрезах.

Радіємо, що молода Дора буде презентувати Вісті СФУЖО на Балі Української Преси. Щастя Боже!

ПОШИРЕНА НАРАДА УПРАВИ СФУЖО

Дня 22 листопада 1970 р. відбулася ширша нарада Управи СФУЖО, разом із деякими позамісцевими членами Управи і п-ні Іриною Павликовською (з Канади), д-р Софією Карпінською і мгр. Оленою Прошок (із Нью Йорку).

Головною темою нарад була Європейська Конференція СФУЖО. Управа нашої Федерації утримує діловий зв'язок із складовими організаціями не лиш кореспонденційним способом, але й через континентальні конференції СФУЖО.

Під час таких нарад обговорюється проблеми, зв'язані з даним тереном, береться на розгляд труднощі та потреби поодиноких організацій. Остання Конференція СФУЖО в Європі відбулася в 1963 р. в Ноттінгемі в Англії. Саме цього року припадає 25-ліття Об'єднання Українських Жінок Німеччини, й Управа СФУЖО відзначає його святочною ювілейною сесією. Присутньою на Ювілеї буде запрошена на це святкування п-ні Ірина Павликовська, основниця і перша голова ОУЖ. При нагоді цього З'їзду відбудеться також Конференція СФУЖО в Мюнхені. Всі складові організації в Європі висилають своїх делегаток на Конференцію. Є це: Союз Українок Франції, Об'єднання Українок Бельгії, Об'єднання Українських Жінок Великобританії, Жіноче Т-во ім. О. Теліги в Англії та Укр. Жіночий Союз в Австрії. Представницею Управи СФУЖО буде п-ні І. Павликовська.

Програма Конференції, наміченої на 29. листопада ц. р., включає такі теми:

1. Виховні проблеми на терені Європи.
2. Культурно-освітня проблематика.
3. Організаційні труднощі і проблеми в обличчі потреб наших поселень та українських інтересів назагал.
4. Огляд ситуації в поневоленій Україні.
5. Слово представниці СФУЖО І. Павликовської на тему праці СФУЖО та співдії з Управою нашої Федерації.

Треба сподіватися, що цей живий діловий зв'язок з нашим членством в Європі дасть у наслідку поглиблення його праці та скріплення зв'язку з Управою СФУЖО.

20-ЛІТТЯ „ЖІНОЧОГО СВІТУ“

Журнал „Жіночий Світ“, що його видає Організація Українок Канади ім. Ольги Басараб, відзначив своє 20-ліття. Число за серпень-вересень 1970 р. вийшло в побільшеному об'ємі і виповнене дуже цікавим змістом. Це огляд тематики „Жіночого Світу“ (Р-а), його громадських заслуг (Я. Зорич), його співробітниць (С. Бубнюк), його мистецького оформлення (М. Рудницька-Антонович). Дуже цінні є силуетки його співробітниць (К. Антонович, Леся Лисак, Ганна Черинь, Тетяна Шевчук, Віра Ке, Галя Гаврилук-Чарний). Це все доповнили численні привіти від видатних осіб Канади і ЗСА.

БАЛЬ МАТЕРІ

Відділ Союзу Українок Австралії в Джілонгу влаштує День Матері в оригінальний спосіб. Уже третій рік у той день відбувається велика забава з оркестрою, що збирає численну публіку. Опівночі настає перерва і тоді Управа Відділу проголошує вибір матері, королеви балю. Присутні вітають її бурхливими оплесками, а голова Укр. Громади вручає їй китицю квітів.

Цього року королевою обрано п-ні Н. Любченко, яка була головою Відділу СУА (дві каденції). Її діти гарно виховані в національному дусі.

КОНФЕРЕНЦІЯ ОУЖ У ДАРБІ

Організація Українських Жінок Великобританії влаштувала 19. липня 1970 р. Конференцію, на яку прибуло близько сотні делегаток від Гуртків ОУЖ. Конференцією керувала п-ні Анастасія Остап'юк, голова ОУЖ. У програмі наради була доповідь про Наталію Кобринську в 50-ті роковини її смерті (відчитала А. Остап'юк), інформативний звіт про дію Організації Українських Жінок (виголосила А. Остап'юк) і звіт фінансового стану Централі (зложила М. Ткачук). Обширну доповідь на тему „Народне мистецтво, його плекання в умовах чужини, музей та музейні збірки“ виголосила Уляна Андрущенко. Після доповідей слідувала дискусія. На кінці учасниці Конференції ухвалили ряд резолюцій, що були вміщені в пресі.

З нашої куховарської книжки

Вже в попередньому числі подали ми кілька приписів із книжки „Українські страви“ Зеновії Терлецької. Вибрали ми те, що потрібне на Свят-Вечірньому столі. Але Різдвяні свята складаються ще з трьох святочних днів, за ними слідує Новий Рік і Водохрещі. Отже потрібно нам також інших приписів страв, що ними хотіли б ми вгостити нашу родину чи приятелів.

В цій книжці все знайдемо! Заки вона появиться у продажі (а це вже станеться незабаром), то поділимося дальшими приписами з неї.

Чистий борщ у чашках

5—6 буряків, 1 ф свинячої поребрини або іншого м'яса, 2 грибки, сіль, перець, лавровий листок, 6 горняток води, закришка (петрушка, морква, салера, цибуля), кусник капусти, 3—4 зубки часнику, ½ горнятка помідорового соку, буряковий квас або цитриновий сік, цукор, 1 ложка товщу, 1 ложка борошна (муки).

Буряки почистити, покроїти на чвертки, додати м'ясо, гриби, солі й перцю до смаку, лавровий листок і приставити, щоб варилось. Коли покипить пів години, вкинути закришку і варити далі. Коли вже м'ясо м'яке, тоді все перецідити, додати помідорового соку, квасу до смаку і трохи цукру. Заправити ясною засмажкою з товщу й борошна. Разом нехай ще покипить 5 хвилин.

Якщо борщ не червоний, тоді потерти на дрібній терці 2-3 сирі буряки і перецідити борщ через них. Повинен ще раз закипіти. Тоді дістане гарний червоний колір.

Такий борщ подається в чашках на прийняття.

Холодець із риби

5—6 фунтів коропа, 5—6 цибуль, закришка (петрушка, морква, салера), 6—8 горняток води, 1 ложечка солі, спеції (перець, лавровий лист), 1 па-чечка желатини.

Рибу гарно почистити, відтяти голову і хвіст. Заварити закришку і цибулю в воді зі спеціями, а коли все майже зварене, додати голову і хвіст та поварити 20-25 хвилин уважаючи, щоб вони не розварились. Перед процідженням вибрати обережно голову і хвіст, щоб не покришилися і покласти на полумисок. Тулуб риби вмістити у подовгуватій посудині і залляти процідженим кип'ячим виваром. Поварити 20 хвилин на один, а 20 хвилин на другий бік. Коли вже тулуб зварився, виїняти, прохолодити, покласти на полумисок прикласти голову і хвіст, щоб риба була ціла. Прибрати її кружальцями вареної моркви і скибками цитрини. Розробити в горнятку желатину в літеплій рідині, а потім домішати до вивару до якого ми додали трошки цукру і цитринового соку. Залляти ним рибу на полумиску. Подавати на другий день.

Печена „штуфада“

3—4 фунти яловичини (волового м'яса), сіль, кусник сала (солонини), ½ горнятка столового вина, 1 чарка горілки, 2 ложки товщу, 1 цибуля, покраяна в кільця, 1 ложечка борошна (муки).

М'ясо потовкти, посолити і нашпигувати салом. Вимішати вино з горілкою і полляти тим м'ясо. Лишити на 20 хвилин. На гарячому товщі підсмажити м'ясо з усіх боків. Додати покраяну в кружальця цибулю і підолляти водою. Накрити, всунути до печі і пекти 2 години при 350 ст. Обернути раз або двічі, поливаючи соком з-під печені. Коли замало соку, додати ще води. Коли м'ясо вже м'яке, виїняти на стільницю і порізати на скибки. Підливу припорошити борошном, заварити її, а тоді перетерти через ситко. Виложити печеню на полумисок і полляти підливою.

Подається з м'ятою картоплею

і салатою зі свіжої капусти з яблуками.

Салата зі свіжої капусти

1 головка капусти, сіль, 4 цибулі, 2 ложки товщу, 4 квасні яблука, цукор.

Посікти капусту, посолити і лишити, нехай постоїть. Потім добре витиснути, щоб відійшла гіркість. Додати дрібно посічену цибулю і товщ. Обібрати яблука і втерти на грубій терці. Це все підлити трошки водою і тушкувати аж капуста зм'якне.

Можна заправити малою засмажкою або може бути й без неї.

Куховарські назви на букву Р

Равіолі — італійська страва, подібна до вареників.

Разовий хліб — хліб пшеничний або житний, спечений в грубо змеленого борошна.

Ragú (ragout) — французька страва з тушкованого м'яса й горюдини.

Райське яблуко, райка, сад. (Crab Apple) 1. плоди райської яблуні, 2. назва для помідора.

Раки — безхребетні тварини, що живуть у солоних і прісних водах. З них деякі їстівні, як рак річковий (Crayfish) і рак морський (Lobster).

Ракові шийки, ракова юшка.

Рамбури — сорт яблук.

Рафінад (фр.) — 1. очищений цукор, 2. найвищий сорт цукру в грудках.

Раціон, приділ визначена на добу пайка харчів у лікарнях, казарнях тощо.

Рваніяця — садові плоди, зірвані з дерева (не стрясені).

Ребра, реберця, поребрини — частина свинячої або яловичої туші з ребровими кістками.

Ревінь, рабарбер, гор. — їстівні листкові черешки. Ревіневий.

Редька, гор. Редька городня біла, редька городня чорна, редька місячна або червона. Також уживаються назви редьківка, редечка, редіска.

Ренкльоди, ренкльоти (фр.) — групи сортів слив.

Ренети (фр.) — група сортів яблук.

Репанець — тріснуті плоди або хліб.

Н .Ч.

На стороні здоров'я

Роман Міхняк

Хемікалії в нашій поживі

Від довшого часу провадиться боротьба різних поглядів відносно хемікалій у нашій поживі.

До поч. ХХ. ст. не було цієї проблеми. Велика урбанізація, надмірне скупчення людей у великих містах створило таку ситуацію, що без консервації поживи і без хемікалій у рільництві трудно, а то й неможливо забезпечити населення в харчі.

А тепер є лікарі-дослідники, які кажуть, що хемікалії в малій кількості, додавані до поживи, є нешкідливі. Інші дослідники є відмінного погляду. Вони вважають, що на великий розвиток різних модерних хворіб мають вплив хемікалії в поживі. Ця боротьба поглядів перенеслася на сторінки преси, появилася велика література в тому напрямі.

У 1959 р. зажадав президент Айзенгавер щоб представники Департ. Рільництва, Департ. Здоров'я і Науковий Дорадний Комітет Президента розслідили, чи хемікалії, додавані до поживи не є шкідливі для здоров'я людини. Цей Комітет видав у 1960 р. звіт, що пожива є здорова і зазначив, що американці тепер краще відживлені і втішаються кращим здоров'ям, ніж колисьбудь перед тим.

Дещо пізніше голова Департ. Відживи Fredrick J. Starr, M.D. заявив, що вся пожива в ЗСА є безпечна і люди повинні з довір'ям нею користуватись. В Америці є федеральний закон, що контролює всі добавки до поживи. Кожен новий продукт довго розсліджують, заки він дістанеться до споживачів.

Противники хемікалій у поживі є іншої думки. Franklin Pricknell, M.D. у книжці Chemicals in Your Food, New York 1961 пише, що хемікалії в поживі — це американська проблема. Американці консумують більше хемікалій у своїй поживі ніж інші народи. Цим пояснюється, що аме-

риканці мають найбільше хворих на рака, високе тисення крові, серцеві недомагання.

Хемікалії є конечні для консервації поживи, але є багато таких, що їх непотрібно, як синтетичні барвники, а вони найбільше некорисні для організму. Більшість синтетичних фарб, уживаних у поживі, спричинювали рака у тварин, викликували різні недомагання у дітей. Міжнародний Союз дослідів над раком подає, що ні одна краска, додавана до поживи, не є певна.

Тому що хемікалії не діють відразу шкідливо, люди привикають до такої поживи, заправленої ними. Для знеутралізування отрути організм зуживає вітаміни, а це спричинює недостачу вітамінів в організмі і може стати причиною різних недомагань. Деякі типи рака виступають у старших роках. Може це бути тому, що старші люди були довгий час виставлені на діяння різних хемікалій.

Рак розвивається надмірно з року на рік через зміни, що зайшли в середовищі, в якому тепер живе людина. Людський організм має велику силу спротиву, може виділювати й спалювати різні некорисні речовини. Однак, коли їх побираємо забагато, тоді можуть стати небезпечними для нашого здоров'я.

Модерне життя не сприяє здоров'ю. Але коли знатимемо, як його зберігати, тоді можемо багато зробити для вдержання його. Живемо в часі, коли кожна людина повинна цікавитись справою своєї відживи. Це торкається передусім господинь і матерів, що є відповідальні за відживу своєї родини. Які тут є правила і як ми повинні боронитись від шкідливого впливу хемікалій, подам у черговій статті.

Той живе, не тужить, хто з книгою дружить.

Зміст 27. річника:

ВИШИВКА

Дитяче вбрання	4	25
Дитячі сукопочки	8	25
Дитячий плащик	9	25
Комплет (сукня зі штанами) ..	6	25
Настільник	1	25
Подушка	3	25
Скатерка	10	25
Серветка квадратова	5	25
Серветка подовгувата	7	25
Сукня вечірня	11	25
Сукня з укр. тканини	2	25

ГІГІЕНА І ЗДОРОВ'Я

В. П. Безуглий: Виразкова хвороба шлунка	9	23	
Гарна хода	5	23	
Дієта при виразковій хворобі ..	9	24	
Косметичка: Догляд нормальної шкіри	3	24	
С. К.: Спійть спокійно!	1	24	
Д-р З. Яснчук-Гріффо: Жіночі гормони	ч. 2, ст. 23,	6	23
— Пілюлі й їх наслідки	10	23	

ДОМАШНЄ ГОСПОДАРСТВО, ГОРОДНИЦТВО

Віджива в часі хвороби	4	26
І. Кашубинська: Великодні страви	3	23
Р. Коцик: Пеляргонія	5	23
— Зимотривалі билени	8	23
Т. Кравців: Український обід в Італії	8	24
Порадник: Як чистити посуду Тефлон?	5	23
С. Стечишин: Тефлонова скороворода	7	23
Н. Ч.: Англійський перець	3	24

П Р И П И С И

Борщі, юшки

Борщ зелений	5	24
Борщ полтавський	5	24
Борщ чистий	11	23

Страви з борошна і крупів

Галушки з пшеничних крупів ..	4	26
Каша-клей з вівсяних пластівців	4	26
Книдлі з булки	7	24

Городина

Голубці з картоплею	8	24
Капуста кучерява	7	24
Салата зі свіжої капусти	11	23
Фасоля біла з підливою	7	24
Шпінат із кропом	8	24

Лакоминки

Бабка з яблук і моркви	4	26
Кисіль із ягід	9	24
Лакоминка з печених яблук ..	4	26

М'ясиво

Голушки з м'яса	4	26
Качка, тушкована з капустою ..	6	24
Лизень у червоному вині	8	24
М'ясо росолове	7	24
М'ясне суфле	9	24
Печеня „Штуфаа“	11	23
Потравка з курки	6	24
Похреbtина свиняча зі сливками	3	23

(Закінчення на обгортці)

Вишивана вечірня сукня

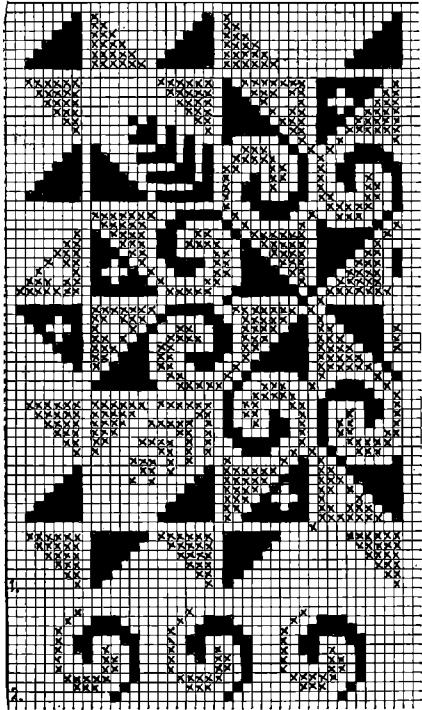
(Рисувала Ірина Мельник-Юрчак)

Настав час м'ясниць, коли то відбудуться великі товариські зустрічі, як Бали й Вечерниці. Це найкраща нагода запрезентувати нашу вишивку на вечірніх моделях. Подекуди це діється на Вишиваних Вечерницях.

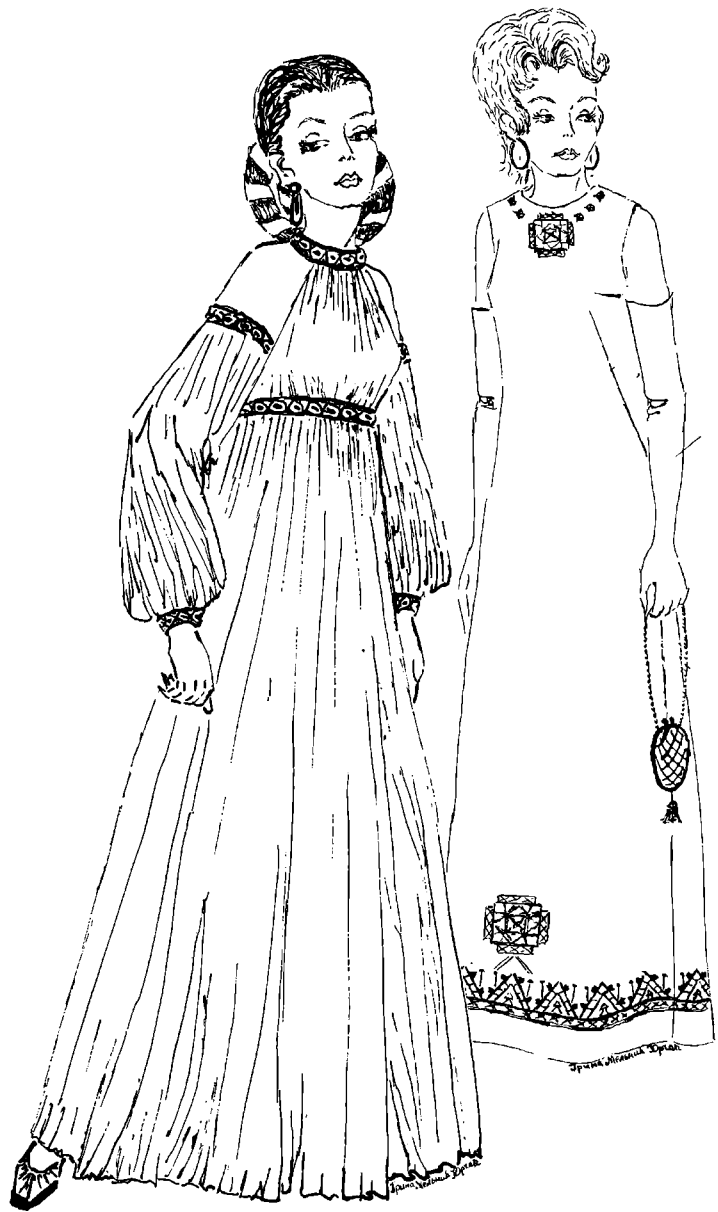
1. Вечірня сукня з рясованого шифону кремової краски. Проект укладу Ірини Мельник-Юрчак, опертий на крою української сорочки. З рясованого шифону є скроєний станик, рукави і широченна спідниця. Тільки вставка для плеча є з гладкого шифону.

Вишивані прикраси цієї сукні складаються з стоячого комірка, вузької вставки, виско вміщеного пояса й дуд. Вишивка виконана у двох кольорах, при чому один домінуючий. Головний кольор — вишневий, помідорсвий або фіолетний. Відповідна до того прикраса зачіски.

2. Вечірня сукня, нагороджена на

Взір до вечірньої сукні
Design for the evening dress

Вечірні сукні, прикрашені вишивкою
Evening dresses with embroidery

Вишиваних Вечерницях 63 Відділу СВА в Дітройті. Її власницею є п-ні Леся Костинюк із Флінту, Миш.

Сукня виконана з білого полотенця. Гладкий її край дуже вміло підкреслює постать. Замість рукавів — довгі рукавиці.

Вишивка складається з великого

чотирикутного мотиву і відповідних до того зубців. Мотив уміщений під шиєю зпереду, а з ним перекликається такий самий або дещо більший на придолі. Внизу сукня обведена відповідними зубцями. За взір може послужити кожен буковинський мотив, виконаний у різних кольорах.

OUR LIFE

MONTHLY, published by Ukrainian National Women's League of America

Vol. XXVII.

DECEMBER, 1970

No. 11

The Christmas Sheaf

Christmas customs are a beautiful and treasured part of our cultural heritage. The busy preparations, the holiday spirit, the traditional Christmas supper, and the joyful sounds of caroling are unforgettable memories for everyone of Ukrainian descent. No matter where we may find ourselves, no matter how far removed we may be from Ukrainian community affairs, the advent of the Christmas season awakens in us memories of our childhood — memories which have been instilled in us with loving care by our parents.

We made every effort to continue these customs, for we want our children to share those same treasured Christmas memories. . . . A festive table set with all traditional dishes of Christmas, a handful of hay underneath the

tablecloth, a fragrant, crusty loaf set in the midst of the table. . . . By candlelight, the head of the household wishes everyone health and long life, and shares with each member of the family pieces of prosphora — cubes of bread dipped in honey or kutia. The family sits down to a meatless supper consisting of 12 dishes. A solemn atmosphere prevails, and when the meal is over, carols are sung around a lighted Christmas tree. The sound of caroling drifts on the air. The son of God is born!

There are many such Christmas customs, many of them, unfortunately, forgotten. For example, did you know that in addition to kutia and uzvar, a handful of wheat stalks set in a vase on the table are a time-honored custom? It symbolizes the wheat

sheaf — “diduch” — which at one time stood in every household on Christmas Eve. This was usually the last sheaf harvested from the field. It was saved until Christmas Eve, when the head of the household, accompanied by his eldest son, brought the wheat sheaf into the house and placed it in the place of honor beneath the holy icons. It was believed that the souls of the deceased resided in the “diduch,” and for this reason it was kept in the house throughout the Christmas season.

Today, we have only a handful of wheat stalks to remind us of a beautiful old custom. May it remind us of the “diduch” of our ancestors!

CONVENTION NEWS

The XVI Convention will be held on May 21-23, 1971, at the UNA Estate “Soyuzivka” near Kerhonkson, N. Y. The Convention Committee is headed by Mrs. Irene Kindrachuk, the Regional Council president of Newark, N. J. Therefore, most of the members who volunteered to serve on the Committee are from this area. UNWLA Branch 89 of Kerhonkson, N. Y. will also be helping out.

The Convention Book is almost ready to go. We hope that all Branches will send in brief reports about their activities in 1968-71 and group photographs of their current officers. We also wish to encourage all UNWLA Branches to support the publication of the Convention Book by getting as many ads as possible.

It's time to consider how many delegates your Branch will be sending to the Convention. Each Branch should send in as many as it possibly can.

(ВОЗБЕЖИМСЯ) LET US BE JOYOUS

Let all sing gaily a joyous song.
In a poor manger Christ Child was born.
Known as man, Jesus (2 times)
He lived amidst us.
Let all on earth rejoice today!

Let all on earth sing — triumphantly.
And praise the Lord — befittingly.
Christ, the God given (2 times)
Answer from heaven,
Who had redeemed the whole, wide world!

Who had redeemed us from hell's damnation.
Praise be to Jesus from all creation.
This is the reason (2 times)
For this gay Season:
Praise be to Jesus Christ, the Lord!

Translated by Tetiana Shevchuk

What to read

by Marty

The Ukrainian Poets, 1189—1962. Andrusyshen, C. H. and Watson Kirkconnell, editors and translators. Toronto, Published for the Ukrainian Canadian Committee by University of Toronto Press, 1963. Pp. 500.

To discover the soul of a people, the Ukrainian "Volksgeist," one should read the Ukrainian poets. Poetry, however, is not easily rendered through the medium of another language and Ukrainian poetry in English translation is rather scarce. The Andrusyshen-Kirkconnell anthology, therefore, is a valuable pioneer work — the first representative collection of Ukrainian poetry in the English language spanning close to 900 years of literary history. The 12th century epic "The Tale of Ihor's Campaign" (presented in its entirety), five of the Cossack "dummy," as well as three selections from Hryhoriy Skovoroda serve as a historical background for the one hundred poets of the modern period. Most of the poets are represented by one or two of their works; a few are given a more extensive treatment. Shevchenko, Franko and Rylskyj lead the rest, each with 20 or more of his poems included in the anthology. The translations are a product of a joint undertaking by C. H. Andrusyshen, who did the selecting and provided the first working literal translation from the Ukrainian, and of Watson Kirkconnell who was responsible for the English versification and final form. C. H. Andrusyshen also wrote the Introduction and supplied bibliographical sketches for each of the poets included. One might take issue with some of the selections or regret the omission of some poets. One might also question the idea of having one translator-versifier impose his individual stamp — and thus a certain degree of uniformity — on a cen-

OUR TENNIS CHAMPION — PHYLLIS KOROL

Phyllis and Jurij Korol, both well known tennis players, took part in the 1970 annual tennis tournament at "Soyuzivka," with Phyllis winning first place over Jean Bilansky from KLK — Toronto. This was no surprise, since Mrs. Korol is a good and experienced player. In a true spirit of sportsmanship, she gallantly praised her opponent as being a very promising tennis player. First to congratulate Phyllis was her husband Jurij, who beamed with joy, and then, although tired and excited after the game, she gracefully consented to an interview for Our Life.

Now living in North Dakota, she still belongs to "Czernyk" in her native Detroit. She grew up in Hamtramck, known for its tennis activities, where she started to play tennis at the age of eight, progressing steadily and winning various championships in high school and college. She continued to play after her marriage to Jurij who introduced her into the Ukrainian tennis circle. The list of tournaments in which she participated is long, but it will be interesting to name at least a few — Canadian National Championship (Juniors), International Collegiate, Michigan State, Detroit City, and many others. Altogether, both Korols proudly display in their home about 100 tennis trophies. This year Phyllis played in four various tournaments and in mixed doubles with her husband. These won them 15 trophies. She is the mother of two children, a four year old boy and a six year old girl, who — naturally — plays tennis too.

Their plans for the future are to enter into professional tennis coaching (indoor and outdoor),

turies-long development of a manifold and varied literary genre. Whatever this anthology's limitations, if any, however, it is a major breakthrough in a field which must still be considered virgin soil.

Eugenia Bilynska and Phyllis Korol, finalists in the tennis tournament in fall of 1970 at the UNA estate Soyuzivka

possibly in the Detroit area, so that they can be in touch with Ukrainian clubs and tennis players. We wish them success and good luck. **D. B.**

INFORMATION ABOUT EASTER EGGS

Mrs Donia Demrey, past president of UNWLA Chapter 37 in Detroit, has been a collector of Ukrainian Easter eggs for many years. She recently came across an excellent article on Easter eggs in the Quarterly, a publication of the County Museum in Los Angeles. Its author was Patricia B. Altman, curator of folk art at the Museum. The article deals with the Easter eggs of many nationalities, among them the Ukrainians. "Jewels among Easter eggs," is the way the author describes Ukrainian Easter eggs.

Mrs. Demrey wrote Mrs. Altman a letter, and in her reply Mrs. Altman indicated her interest in area style differences of Ukrainian Easter eggs. There are several publications which deal with this subject, but they are almost impossible to obtain, since they have long been out of print.

Recently two valuable books were published on this topic. The first is "Zhyvopys," published by Mystetstvo, Kiev, 1969, and the second is "Ukrainski pysanky," issued by the same publisher, Kiev, 1970. Both are in the Ukrainian language and have English resumes.

English Articles in 1970

	No.	p.
BOOK REVIEW		
Chomiak Martha: The Cpring of a Nation	5	28
Dzyuba Ivan: Internationalism or Russification?	1	27
Luchkovych Michael: Their Land	4	23
EDITORIALS		
Christmas Sheaf, The	11	26
Folk Art	5	26
New Case of Misinformation	10	26
Our Helping Hand	2	26
Our Panel Discussion	7	26
Our Parochial Schools	7	26
Our Program	9	26
Sense of Belonging, The	1	26
FEATURES		
M. Dushnyck: GFWC Convention	7	27
GFWC Convention in San Antonio	5	28
MZO: Travellers, Note	6	26
P. Oleksiw: Parental Role ..	10	27
M. Z. Odezynskyj: Our Ukrainian Church	3	26
E. V. Petersen: Project Easter Egg	2	27
H. S. Prociuk: Women's Liberation Front	4	17
LETTERS TO THE EDITOR		
Marta Tarnawsky: Women's Press in the Soviet Union ..	6	28
POETRY		
B. I. Antonich: A Night in St. George's Square	6	26
E. Fomin: Mother	4	17
P. Kilina: Sink Deep, O Stately Pine	5	26
L. Kostenko: Good-Bye	1	26
L. Kostenko: To Kobzar	3	26
O. Liaturynska: x x x	7	26
O. Liaturynska: x x x	9	26
O. Oles: Asters	8	26
O. Teliha: x x x	2	26
T. Shevchuk: Let Us Be Joyous	11	26
PROFILE		
M. Dushnyck: Mrs. Jan Papanek	3	27
M.O.: Patricia Kilina	5	27
D.R.: Our Tennis Champion ..	11	27
M. K. Slaby: Gloria Scores First	6	27
Successful Journalist	1	27
Young Artist	9	28
RECIPES		
Almond Bread	9	28
Baked Beef with Sauce	4	23
Beef a la Venison	7	28
Chocolate Roll with Almonds ..	5	28
Carrot Salad	7	28
Coffee Bun	9	28
Egg, Bacon 'n Tomato Casserole	1	28
Christmas Babka	10	28
Nut Pyrih	8	28

	No.	p.
Potato Rolls	7	28
Punch Cake	10	28
Vegetable Salad	4	23

UNWLA ACTIVITY

M. Dushnyck: Guests from 18 Countries	4	18
Icon Competition	9	26
Museum Committee	10	26
Press Ball	11	28
Resolutions of Public Relations Committee	8	28
Branch 32	6	28
Branch 37, Detroit ..	2	28
Branch 52, Philadelphia	3	28
Branch 72, New York	7	28

PRESS BALL

The time from Epiphany until Lent is filled with social events of various kinds, and the big news this coming January will be the Ukrainian Press Ball. Balls are the highlight of the winter social season, and many of them have become traditional in the Ukrainian community. The Ukrainian Press Ball has no such tradition in the U. S. Until now, the ball has been given only in Canada.

We feel, however, that our press should not and does not take second place to that of our Canadian neighbors. And so this season the Association of Ukrainian Journalists in the U.S. is sponsoring a similar event in Philadelphia on January 30, 1971. Cooperating with the Association is the financial committee of the World Federation of Ukrainian Women's Organizations. Therefore, we as readers of "Our Life" and members of UNWLA have a double stake in the coming affair.

An added attraction of the Ball will be the selection of a Press Queen. Each Ukrainian publication is sponsoring a candidate, and a panel of judges will select a Queen at the Ball. "Our Life" has asked our Regional Councils to each submit photographs and qualifications of candidates from which our own judges will select a candidate to represent us at the gala affair. Each Regional Council must decide for itself how to select the candidate that will represent it.

Of one thing we are certain: there will be no shortage of beautiful and talented candidates, and it will be no easy task for the judges to decide just which young lady is most deserving of the honor. Nonetheless, for the first time in the U. S. a Queen will be chosen at the Ukrainian Press Ball, this coming January 30.

AMERICAN PRISONERS OF WAR

It is hoped that UNWLA members join in writing letters demanding the release of American prisoners of war (POWs) held captive in North Vietnam under subhuman conditions.

Hanoi, capital of North Vietnam, heads public opinion; if it is deluged with a mass of such letters, it may free these POWs, rotting in North Vietnamese hell-holes, which the Red Cross is not permitted to inspect.

Please send your letters and ask six of your friends to send six letters, and so on. Let's join in this humanitarian action for the long-suffering American POWs. We cannot, we dare not forget them!

Letters should be sent immediately to the North Vietnamese Embassy, Paris, France, by Air. mail (20 cents a half-ounce).

M. D.

N. Y. CITY FEDERATION OF WOMEN'S CLUBS

At a recent meeting, the New York City Federation of Women's Clubs elected Mrs. Mary Dushnyck a member of its executive board. She was also appointed committee co-chairman of its annual spring festival, for which a Ukrainian program is planned.

Mrs. Dorothy Strayer-Priemer is President of the New York City Federation of Women's Clubs, of which UNWLA Branch 72 is a member.

A leader does not say "Get going!" Instead, a leader says "Let's go!" and leads the way.

Олена Цегельська

Хто зрубав ялинку?

Велику журбу мали два брати в сам день Святого Вечора.

В них не було ялинки. Їх татко був десь далеко на праці і мав повернутися додому аж на Святу Вечерю. А мама якраз сьогодні до полудня працює. Діти самі. Заглядають у вікна і бачать, як усі сусіди пишються ялинками, радуються ними. Що то буде? А в них ні грошей, щоб купити, ні кому постаратись. Ні! Святий Вечір без ялинки не може бути!

Хлопці, старший десятилітній Славко, а трішки молодший Юрко, рішилися: „Ми собі порадимо самі“. Каже Славко: — А нам що? — Чи ми не відважні? Гайда під ліс, там при стежці якраз така невеличка ялинка — зрубаємо! А Юрко собі: — Вона і так лише завдаєє при стежці. Ходімо! Славко дуже відважно узяв сокирку і пішли.

Ось і ялинка. Славко дав сокирку братові: — На, рубай! Юрко вправді намірився, але не рубну. Нагло кинув сокирку в сніг і сказав: — Я не маю відваги! Як рубну, то піде гомін по лісі і всі довідаються, що ми тут бушуємо.

— Що? — подивився на брата Славко — гомін? — Та ж ліс є на те, щоб його рубати! Ти боягузе, ти нюнько! — Ось я зараз шістьдесят таких ялинок зрубаю! Лиш дивись, як справжні дроворуби це роблять! І він прибрав грізну поставу, широко розставив ноги. Потер долоні, вхопив обома руками сокирку за топорище і грізно підняв високо над головою. І що? Вдарив? — Та де там вдарив! Також кинув сокирку і сказав тихо: — І я не маю відваги, не маю! На це Юрко: — Ну, то побіжім до пана гаєвого. То тут недалеко. Попросимо дозволу.

Відразу зайшли в кухню. Поскидали шапочки, привітались, та й чемно стали біля порога. В кухні були пан гаєвий і його дру-

жина. Він якраз їв снідання — мачав хліб в сіянч олію і закушував оселедцем, та попивав гарячим чаєм. Страва пісна, бо інша не годиться в навечеря Різдва. Відомо — піст. Але яка ж це пахуча, хоч пісна їжа!

Хлопці відразу сказали чому прийшли, та розповіли все, дочиста. На це жінка гаєвого зачала

дуже сміятися: — Ха-ха-ха! — Чуєш, — сказала до чоловіка, — їх покинула відвага рубати! А то добре, то дуже добре!

Хлопці зацікавились і запитали: — А чому це так добре, прошу пані?

— Добре тому, що ви не відважились зрубати. Бо якби ви були у лісі присвоїли собі чужу ялинку, то було б зле, дуже зле!

Пан гаєвий притакнув. На ці слова хлопчики засоромились і похилили голови...

А жінка гаєвого спостерегла, як хлопцям крутить в носі цей запах їжі, як вони намагаються не дивитись на стіл, а водять очима то по образах, то по стелі. От вона намастила дві скибки хліба пахучою олією і положила по куснику оселедця, та налила дві чашки чаю. Посадила хлопців на прилавку, біля кухні і присунула столик з їжою: — Їжте діти на здоров'я!

Хлопчики подякували і з великим смаком уплітали їжу.

Тим часом пан гаєвий поснідав, перехрестився і сказав: — Ось по сніданні я сам набрався відваги! Я вам зрубаю ялинку. Гайда, хлопці, за мною! — і простягнув до них руки. А вони на radoшах, у підскоках, пристали до його рук. Ще побажали пані „Веселих свят“ — „Христос Раждається!“ І в ліс.

А там пан гаєвий вибрав найкращу ялинку, так круглобоку, з вершечком на янгола. І... як рубнув, а ліс відповів гомоном: — Го-і-га! Юрко шепнув до Славка: --- Чуєш? О, ліс знає, хто рубає!

Відтак хлопці попресли пана гаєвого, щоб відвідав їх у день Різдва. Попрощались, взяли ялинку на рамена і помаршували домів співаючи:

— Не сміє бути в нас страху,
Ніякої триво-о-ги,
Бо ми є ли-и-и-царі грізні
Залізної остро-о-о-ги!

СНІЖИНКИ

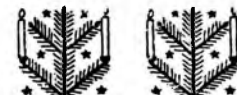
Одна пухка сніжинка,
Кружляючи в танку,
Мені на вію сіла,
А друга — на шоку.

Я й мигнути не вспіла:
А де сніжинки ці?
Лишилось по краплинці
На віі й на шоці...

Підставляю дві долоні:
„А йдїть сніжинки, йдїть!
У мене на ялинці
Ви будете зорїть!“

Вбіжу у хату — мама:
„А що то я несу?“
„Та ось... несла сніжинки...“
„А принесла?..“ „Росу“.

О. Кобець

Найкраща сніжинка

Сипле сніг за вікном. Сніг — то багато сніжинок. Хто їх почислить? Чи насипало їх вже десять, чи двадцять, чи сто? Чи аж так багато, що ніхто на світі не почислить? Може лиш послухаймо казку про них, про одну з тих безчисленних сніжинок, про найкращу з них.

Як може одна сніжинка бути кращою за другу? Важко сказати, але снігова хмарка була певна, що ця сніжинка, що ніжно трималася її наче за руку, була найкращою! Величиною як гудзичок, біла, блискучої білоти. Кожен із її шістьох боків — це досконала відбитка другого. Гарна сніжинка і багато хмарці потіхи з неї. Та сніжинка була дуже нетерпелива. Лиш вітер повіяв, мороз подув, то вона почала просити:

— Пустити мене хмарко! Корити полетіти!

— О ні, — хмарка зловила її міцніше за руку. — Чи не бачиш, що листки на деревах ще жовтіють, травичка зелена — за скоро! Владеш на сиру землю, розтопишся. Шкода тебе!

І не пустила. Полетіли з хмаркою далі, і далі, кілька днів і кілька ночей, аж поки листя не впало, аж коли земля морозом побіліла. Тоді сніжинка знову нетерпеливилась:

— Ну, чи вже, чи вже?

— Ще ні, хай інші перші полетять! Шкода тебе!

Сніжинка насупилась, але не втікала. Полетіла із хмаркою далі і далі — через поля, через ліси, через води.

— Яке гарне це озеро! — зраділа. — Пустити мене, хмарко, з хвилями погратися!

Ледве її хмарка втримала:

— Чи ти не знаєш, що вода сніг топить? — насварила.

Оглядаючись на приманливі хвилі, сніжинка полетіла далі. Видно вже як біліють внизу дахи, присипані снігом і вітер по до розі метелицю гонить.

Проминули так дні, тижні, а сніжинка щораз більше нетерпляче просила:

— Пустити мене, хмарко, прошу!

А хмарка: — Ні і ні, шкода!

Аж надлетіли над велике місто. Рух, шум, світла на ялинках блимають, люди спішать обтяжені пакунками, а з крамниць чути звуки різдвяних мелодій.

— Як цікаво! Я зараз полечу і приглянуся ближче. — Сніжинка ледве держалась хмарки — ось, ось і полетить.

— Не над місто, прошу! Впадеш під колеса авт, чи в болото і буде тобі кінець.

— Я вже втомилася чекати. Хочу полетіти, а тоді лягти з іншими сніжинками та й відпочити на землі.

Тримала хмарка сніжинку, як могла. Шукала, розглядалася за найкращими місцями, де б сніжинку примістити. А сніжинка щораз слабше держалася — здається зараз відлетить і пропаде. Шкода найкращої сніжинки! Вона досі хмарку слухала і хоч як кортіло — униз не втекла. Чи тепер їй у великому місті пропасти?

— А-а, почекай! — Хмарка побачила щось цікавого на краю міста. — Вітре — пропросила, — подуй, прошу, мене туди!

— Куди, куди? — допитувалася сніжинка. — Туди?

— Так, туди, прошай!

І нарешті найкраща сніжинка полетіла вниз. Радісно, весело кружляючи, щоб якнайдовше летіти, нижче і нижче, аж поки легесенько не зупинилася.

Де? Коло маленької церковці, перед освітленими постатями різдвяного вертепу. Те місце навіть вітер із чемности не зачіпав, і сонце не топило, і ніжки не топтали. І там, якщо уважно приглянетися, побачите найкращу сніжинку ще й досі.

СОНЯШНІ ЗАЙЧИКИ

Коли у шибку сонечко пускає промінці, стаю біля віконечка з люстечком в руці.

В люстечко підіймаються промінчики ясні, і застрибають зайчики по стелі й по стіні.

Г. Чернобицька

ГРА — „ПО РІВНЕНЬКІЙ ДОРІЖЦІ“

Діти сидять на стільчиках з однієї сторони кімнати. Тоді стають одне за одним в колону і йдуть на прогулянку під ритмічно проказвані слова:

Рівенькі в нас доріжки,
Рівенькі в нас доріжки,
Раз, два, раз, два...

Останні слова повторити 8 разів. На слова:

По горбочках, по горбочках,
По горбочках, по горбочках,

діти стрибають на обох ногах.
В яму — бух! (присідають)

На слова вчительки — „Вилізли з ями“ — діти проказують — „Ух, vx, vx!“ і випрямлюються. Після двох повторень цілого тексту вчителька, а за нею діти проказують:

Рівенькі в нас доріжки,
Рівенькі в нас доріжки,
Втомилась наша ніжка.

Діти й дуть одне за одним на слова:

Ось там дім —
Живемо ми в нім,

біжать до своїх стільчиків і сідають на них, відпочивають.

Вказівки до гри: спочатку вчителька показує, як треба стрибати на обох ногах, присідати. Діти повинні виконувати рухи разом, до слів. Під час ходьби одне за одним не відставати і не бігати вперед.

ВІДЧЕПИСЯ!

Причепився морозенко
Та й щипає помаленьку:
Ручки, ніжки вже шемлять,
Щічки з холоду горять.

Та ще носик чих та чих!
Бо замерз він більше всіх.
Відчепися ж ти, морозе,
Бо течуть вже в мене сльози.

К. Перелісна

Зміст ХХVII річника:

	ч. ст.		ч. ст.		ч. ст.
ВИХОВНИЦТВО					
В. Андрушків: Деякі проблеми		П. Кізко: Кіт ласун	3 29	М. Пастернакова: Невпинне	
Світличок СВА	5 11	— Ужак і тістечка	4 15	прагнення нового	7 3
Вакаційні півоселі	6 1	— На баштані	5 30	І. Павликівська: Українські	
З. Галів: Українська молодь	1 8	— Зозулька	7 30	народні рушники ч. 5, ст. 3	6 3
О. К.: Осередок Дошкілля	1 15	— Вивірчині горіхи	8 30	Н. Чапленко: Різдвяний сніп-	
О. Климишин: Дисципліна в		— Птахи не люблять солод-		дідух	11 2
Світличчі	3 15	кого	9 30	НОВІ КНИЖКИ	
— Виховна Конференція	4 14	І. Кульська: Як весело й вес-		Альманах Укр. Нар. Союзу	8 20
— Вакації	6 11	няно	3 30	Д-р С. Бережницька: За душу	
— Співпраця батьків	8 11	— Такий красень	5 29	й долю дитини	9 4
Куток учительки:		— Ведмежата	7 30	Л. Биковський: Від Приворот-	
Діти, що не знають укр.		Котик і півник	7 29	тя до Трапезунту	1 10
мови	1 15	Д. Куровський: Куди поле-		К. Вагилович: Триєдність	10 8
За довгі зайняття	3 15	тиш?	8 30	М. Верес: В чужинних припли-	
Діти, що не хочуть залиша-		О. Лятуринська: Конюшина		вах	6 6
тися без мами	4 14	польова	8 29	В. Ворскло: Листи без адреси	2 4
Англomовні діти	6 11	Н. Мудрик: Сніг	1 29	М. Гармаш: Віднайдені роки	2 4
Наше парохіяльне шкільниц-		Г. П.: Тихе і дзвінке	10 30	Д. Гуменна: Чотири сонця	5 4
тво	8 1	О. Пархоменко: Зроблю собі		Я. Герус: Пригода снайпера	5 4
О. Ошудляк: Підстава шкіл		човничок	5 30	М. Дейко: Рідне слово	9 4
українознавства	8 11	О. Пчілка: П'ять братів	10 30	Р. Завадович: Марушка Чере-	
П. Олексів: Виховання батьків	8 3	К. Перелісна: Годинник	4 16	пушка	7 8
МЗО: Співпраця на низах	2 6	— Вітання	5 30	Л. Костенко: Поезії	10 8
— Свобода і рівноправність	5 8	— Морoka	5 30	Ф. Корчмарик: Духові впливи	
— Розвага нашої молоді	7 8	— Незгодна	8 29	Києва на Московщину	4 4
М. Одежинська: Суботні шко-		— Мити ручки!	9 29	Л. Коваленко: Її окрадену	
ли	2 3	— Хоробрий Петрусь	9 29	збудили	1 10
Л. П.: Іграшки у Світличках	2 15	Л. Полтава: Мандрівка	4 15	В. Куліш: Пацани	3 12
О. Піддубна: Молодь і укра-		Н. Приходько: Конвалії	5 29	о. І. Лебедович: Полеві духов-	
їнознавство	9 8	— Осінь	9 29	ники УГА	11 6
Розмова з мамою:		М. Ст. Царівна і ведмедик	8 30	Л. Лисак: Терпкі пахощі	8 20
Про школи українознавства	2 6	М. Ф.: Котикова крашанка	3 29	Г. Мазуренко: Ключі	10 8
Товаришування з чужинцем	1 8	— Жучок і подоляночка	3 30	Н. Мудрик-Мриц: Пригоди Гор-	
Ще про народний стрій	3 6	— Нечемний Оресг	10 29	рішка	4 8
Допомога дітей у родині	4 8	М. Федорович: Михайлик-Мі-		Л. Мурович: Піонери святої	
Заробіткова праця	5 8	няйлик	8 29	землі	6 6
Обман у школі	7 8	— Ракета Марсіянина	9 29	Ю. Мовчан: Що варто б знати	8 20
Святочний настрій	3 6	О. Цегельська: На ялинку —		С. Наумович: Королева	7 4
М. Тарнавська: Книгочитання		на ялинку!!	1 29	М. Остромира: У досвітню го-	
з малку	1 3	— Цікаве гніздечко	7 30	дину	7 4
Чому б ні?	6 8	Г. Чернобицька: Подивись на		С. Парфанович: Люди і тва-	
ГУТІРКИ, ДИСКУСІЇ, ГУМОРЕСКИ					
В. Андрейчик: Порівняння між		ялинку	1 30	рини	5 4
ментальністю	6 7	— Весняні віршики	3 29	Н. Пилипенко: Життя в театрі	1 10
В. Б.: Плетуха	4 26	— Що подарувати мамі?	5 29	М. Понеділок: Зорепад	3 12
З. Галів: Порівняння матерів	8 7	Г. Явір: Де найліпше в світі		Д. Соловей: Цікава грамати-	
Н. Даниленко: До чого пряму-		жити?	9 30	ка Слово і зброя	2 4
ємо?	9 7	ЖІНОЧИЙ РУХ			
О. Лиско: 82 Відділові в аль-		Д. Біл: З тенісових змагань на		О. Суліма-Бойко: Квітка і Ку-	
бом	3 10	Союзівці	10 9	ліш	3 4
О. Литвин: А ти, котку сірий	2 8	Л. Б.: Жінки-прем'єри	2 5	І. Стоцький: Клепачівський	
Н. О.: Перелітні членки	2 10	Л. Бурачинська: Осяг амери-		рейд	7 4
Орг. референтка: Чи ви приед-		канського жіноцтва	9 3	О. Степанів: Напередодні ве-	
нували членок?	1 9	З Новим Роком	1 1	ликих подій	11 6
— Користаймо з нового!	3 9	За духа спадщини	4 1	О. Цегельська: На провесні	3 6
Х. Сенік: До програми СВА	7 6	Змагаймо до вишого рівня	1 1	Г. Черінь: Вагонетки	6 6
Н. Січинська: Як постав наш		Із Х. Конвенції УККА	1 16	Г. Чернобицька: Забавки	9 30
Відділ СВА?	5 6	МЗО: Свобода і рівноправ-		Д. Ярославська: Острів Ді-Пі	3 12
Теща: Будьмо вирозумілі	5 7	ність	5 8	І. Франко: Королік і ведмідь	11 8
З. Черник: Для молодшого		Поважні зусилля	10 1	ОПОВІДАННЯ, НОВЕЛІ, НАРИСИ	
членства	4 6	О. Суліма-Бойко: З духового		Р. Вишневецька: Ростик	8 5
ДИТЯЧА СТОРІНКА					
Білоданчик	3 29	життя в Україні	10 3	М. Головінська: Шкільне зав-	
Г. Бойко: Морозець	1 29	М. Тарнавська: Власна кімната	4 3	дання	1 5
Я. Вір: Пригода Марти	10 29	Українська церква	3 1	Г. Галавей: Ніжна хвилина	2 7
М. Гафткович: Золота гуска	1 30	НАР. МИСТЕЦТВО, ЕТНОГРАФІЯ,			
Л. Глібів: Котилася тарілочка	5 30	ТАНОК			
О. Журлива: У гніздечку	3 30	Л. Бурачинська: Перший Кон-		М. Струтинська: Відхід	10 5
Забілів від снігу гай	10 29	курс Писанок	6 14	М. Чиж: Дівчур	3 2
Р. Завадович: День подарунків	10 30	Доповнюймо наше знання	11 1	К. Фостер: Сімдесят літ	2 7
		Змагаймо до вишого рівня	5 1	Д. Ярославська: Рибалка	7 5
		МЗО: Я рогатий, я багатий...	7 2		

ПОЕЗІЯ		ч.	ст.
Веснянка	3	1	
В. Ворскло: *	2	1	
М. Гармаш: Берези	2	1	
Л. Костенко: **	10	1	
П. Килина: Літній грім	1	1	
О. Лягурицька: **	7	1	
— **	8	1	
В. Науменко: **	5	1	
Г. Подолянка: Назустріч журавлям	9	1	
М. Сич: **	4	1	
Через сад-виноград	11	1	
Г. Шершун: Вечір на селі	6	1	

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

Ольга Баганська	5	12
Катерина Баран	1	14
Розалія Братусь	8	12
Михайлина Брендзей	11	14
Анна Гадовська	2	14
Анна Демко	5	12
Наталія Дорошенко	11	14
Станіслава З. Захаріїв	3	14
Марта Зелінська	6	12
Марта Іваницька	9	12
Анна Корбило	5	12
Роман Коцик	7	12
Альбіна Кошак	3	14
Марія Куріща-Хрептовська	4	13
Іванна Левицька	6	12
Галина Липа	6	12
Ольга Литвин	9	12
Олена Маруненко	8	12
Марія Маковська	1	12
Марія Малевич	10	14
Марія Онуфрій	7	12
Марія Полевчак	8	12
Марія Потучко	3	14
Софія Прасіцька	4	13
Тетяна Струк	10	14
Катря Трембіцька	7	12
Стефанія Уляницька	7	12
Олена Чехівська	2	14
Єва Чобот	8	12
Михайлина Шагала	5	12

ПОСТАТІ

Л. Буря: Нариси з негостинної землі	3	11
— У розмові з фундаторкою	5	9
— Остання прислуга	7	9
— Поєднання сил	10	11
Л. Бурачинська: О. Пчілка, як редакторка	10	6
І. Гнатчук: Вітаємо молодий талант	8	9
Г. Грищенко-Титла	11	7
Н. Дорошенко: Спогадів писати не вмію	11	11
Д-р Дарія Дубас	7	11
ль: Щасливе 90-ліття	9	11
У. Любович: Патриція Килина — Українка творить в Іспанії	4	9
— Галерія Ірини Стедури	6	9
М. Макар	1	7
Х. Навроцька-Кудрик	11	7
Д-р Ірина Рогучька	7	11
О. Соневицька: Новий малярський талант	9	9
Д-р М. Струтинська: Молитва чи скарга?	3	3
Н. Чапленко: Студія мистецького слова	2	11
С. Чаплінська	1	7

СПОГАДИ, РЕПОРТАЖИ

	ч.	ст.
О. Копач: Вінок краси	4	7
О. Литвин: На чужому березі	9	5
Н. М.: У цю ніч Різдва Христового	11	4
М. Менцінська: Автом кризь пустелю	8	31
С. Парфанович: До Каліфорнії!	10	31
М. Пискір: Останні матуристи	6	5
Н. Полонська-Василенко: Зінаїда Тулуб у моїх спогадах	3	7
М. Стефанишин: Кризь Європу улітку	9	31
М. Чиж: Дім	9	10
В. Ценко: В. Гнатюк у Криворівні	2	9

ГОЛ. УПРАВА СУА

Л. Бурячинська: Перший Конкурс Писанок	6	14
Н. Даниленко: Наше молоде членство	6	2
— До чого прямуємо?	9	7
О. К.: Виховні осяги СУА	2	2
О. Климишин: Наші виховні завдання	1	2
— Починаймо від основ	8	2
Комісії СУА	1	10
Міжконвенційний рік	7	1
Наші допомогіві акції	2	1
Опікуни Музею СУА	4	11
І. Пеленська: Чому саме Окр. Ради	8	2
Праця Відділів	10	1
М. Ржепецька: Народне містечтво в СУА	5	2
Річні Збори Гол. Управи	8	14
ч. 7, ст. 13,		
Учасниця: Із Виставки Ікон св. Ольги	10	16
М. Химиньць: Завдання суспільної опіки	4	2

ОКРУЖНІ РАДИ

Окр. Рада СУА, Дітройт:		
Наші градуантки ч. 1, ст. -2,	8	10
Виховна Конференція	4	28
Свято кн. Ольги	4	29
Постанови Міжокр. Вих. Конференції	6	8
ч. 5, ст. 11,		
Окр. З'їзд	5	15
Міжокр. Вих. Конференція	6	16
Тисячеліття кн. Ольги	8	20
Окр. Рада СУА, Клівленд:		
Наші градуантки ч. 1, ст. 12,	9	10
Окр. Рада СУА, Нью Йорк:		
Зустріч із письменницями	1	17
Вишвані Вечерниці	5	15
Показ обрядового печива	6	15
Окружний З'їзд	6	17
Ювілей Окр. Ради	9	14
Наші градуантки	10	12
Конференція Референток	11	16
Окр. Рада СУА в Ньюарку:		
Наші градуантки	2	12
Ювілей Окр. Ради	4	29
Виставка в Музею	5	16
Окружний З'їзд	7	16
Конвенція Стейтвової Федерації	9	14
Градуаційна Зустріч	9	14
Прогулька до Гантеру	10	16
Окр. Рада в Рочестері:		
Окружний З'їзд	7	16

	ч.	ст.
Нарада культ.-освітніх референток	8	14
До нашого змагу	9	2
Окр. Рада СУА, Філадельфія:		
Літ. Вечір Конкурсу СФУЖОу*		
Літературний Вечір Конкурсу СФУЖО	2	16
Ювілей Окр. Ради	2	17
Голос молоді	3	16
Окружний З'їзд	6	15
Конференція культ.-освітніх референток	10	18
Окр. Рада СУА, Шикаго:		
Наші градуантки	1	12
Окружний З'їзд	5	14
Конференція культ.-освітніх референток	10	17
Виховна праця	11	16

ВІДДІЛИ

1 Відділ .. ч. 1, ст. 18, ч. 2, ст. 18, ч. 4, ст. 30,	7	17
2 Відділ	5	16
4 Відділ	5	17
5 Відділ	3	16
7 Відділ	9	15
8 Відділ	6	17
9 Відділ	5	17
10 Відділ	6	18
12 Відділ	4	30
16 Відділ .. ч. 1, ст. 18, ч. 2, ст. 18, ч. 4, ст. 31, ч. 5, ст. 17	7	18
17 Відділ .. ч. 1, ст. 18, ч. 2, ст. 19, ч. 7, ст. 18,	9	15
19 Відділ	3	17
20 Відділ	11	17
21 Відділ	4	31
22 Відділ .. ч. 1, ст. 19, ч. 2, ст. 19	9	16
23 Відділ .. ч. 3, ст. 17, ч. 4, ст. 32, ч. 5, ст. 18, ч. 6, ст. 16	9	16
24 Відділ	5	18
26 Відділ	3	17
27 Відділ	5	18
28 Відділ	9	17
29 Відділ .. ч. 3, ст. 17, ч. 5, ст. 18	6	18
33 Відділ	8	15
34 Відділ	6	19
35 Відділ	11	17
36 Відділ	6	19
42 Відділ	2	20
43 Відділ .. ч. 2, ст. 20, ч. 9, ст. 17, ч. 10, ст. 19,	11	17
44 Відділ	7	18
45 Відділ	8	11
46 Відділ .. ч. 3, ст. 18, ч. 4, ст. 33	5	19
47 Відділ .. ч. 3, ст. 18, ч. 6, ст. 19, ч. 8, ст. 16	9	19
48 Відділ	6	19
49 Відділ .. ч. 4, ст. 34, ч. 5, ст. 19, ч. 9, ст. 19,	10	20
51 Відділ	6	31
54 Відділ	4	35
55 Відділ	7	19
56 Відділ	9	20
57 Відділ .. ч. 1, ст. 19, ч. 4, ст. 35	11	18
59 Відділ .. ч. 4, ст. 36,	11	18
63 Відділ .. ч. 1, ст. 20, ч. 4, ст. 36	8	16

	ч. ст.
64 Відділ .. ч. 1, ст. 20, ч. 4, ст. 36, ч. 5, ст. 20, ч. 8, ст. 17	10 20
65 Відділ	3 19
66 Відділ	5 31
67 Відділ	2 31
69 Відділ	1 31
70 Відділ	4 37
71 Відділ	4 37
73 Відділ	8 17
74 Відділ	2 31
75 Відділ	4 38
76 Відділ	2 32
78 Відділ	10 20
79 Відділ	8 18
82 Відділ .. ч. 4, ст. 39, ч. 5, ст. 31, ч. 6, ст. 31	7 20
83 Відділ	4 39
84 Відділ	5 31
85 Відділ	11 19
86 Відділ .. ч. 1, ст. 31, ч. 5, ст. 32, ч. 8, ст. 19	11 19
88 Відділ .. ч. 3, ст. 31, ч. 5, ст. 32	11 20
90 Відділ	6 32
91 Відділ	10 20
93 Відділ	2 32
97 Відділ	4 40
98 Відділ	7 20
99 Відділ	4 40
100 Відділ	4 40
101 Відділ	7 31
102 Відділ	3 32
103 Відділ	6 обг.
104 Відділ	8 19
105 Відділ	7 32
107 Відділ	7 32
109 Відділ	11 20
Січеники з курки	6 24
Січеники парові	9 24

(Докінчення зі стор. 24)

	ч. ст.
Печиво	
Булка Різвяна	10 24
Завиванець горіховий	1 23
Пампушки	1 23
Пиріг із сливами	7 24
Пиріжки дріжджеві	10 24
Торт мигдаловий	3 23
Торт Небо	8 24
Торт горіховий Ані	10 24
Підливи	
Майонез із варених яєць	3 23
Риба	
Лосось варений	2 24
Оселедець смажений	2 24
Риба тушкована	2 24
Риба печена	2 24
Риба з води	4 26
Холодець із риби	11 23
Страви з сира	
Галушки з сира	4 26

**Хто буде
молодим талантом
1970 року?**

АСТОРИЯ, Н. Й. (Докінчення зі ст. 20)

Контр. Комісії ввійшли пані — Лїліяна Іванчук, голова, Уляна Шмериковська і Марія Мирон, члени, Галина Барняк і Мирослава Богачевська, заступниці.

Під кінець Зборів голова Президії Іванна Рожанковська й передсїдниця Наталія Хоманчук зложили гратуляції нововибраній голові Анні Демчук, а Управі побажання добрих успіхів у праці. Збори докінчила й закрила голова п-ні А. Демчук, подякувала присутнім за довіря, при чому обіцяла якнайкраще співпрацювати з усіма членками. На закінчення членки 1 Відділу СУА пп. Стефанія Рудик і Н. Хоманчук, а також вибрана господарська референтка п-ні Сося Гречило подали солодке печиво й каву. При перекусці пані докінчували гутірку, а опісля зробили спільну знімку з наміром помістити її в ювілейній книзі Окружної Ради Відділів СУА Нью Йорку. **Наталія Хоманчук**

БАЛТИМОР, МД.

Збірка на пресовий фонд Н. Ж.

На Річних Зборах 59 Відділу СУА зложили членки на пресовий фонд: по 1 дол. пп. Чорній, Сенюта, Романовська, Корж, Горобійовська, Снігура, Мельник, Марковська, Лемішка, Білокін, Чумак, Хай, Попович, Пісецька, Сушко, Весоловська, Стельмах, Зінкевич, Блавацька, Калиновська, Хмилевська, Булавка, Івашенко, Самугин. Разом 24 дол. Щире Спасибі!

ЛЕТЮЧКА СУА

Орг. Комісія СУА опрацювала тепер летючку (памфлет), що може познайомити членство з ціллю й осягами організації. Щоб надати їй привабливого вигляду — летючка буде ілюстрована нашим мистцем-графіком. На чільній сторінці буде ілюстрація Дому СУА, як осідку нашої організації. Внутрі вона вміщує головні ключі і дає перелік наших осягів.

БІБЛІОГРАФІЯ НАР. МИСТЕЦТВА

П-ні Люба Волинєць, членка Музейного Комітету СУА, опрацювала бібліографію видань із різних ділянок нар. мистецтва. Бібліографія поділена за ділянками — загальна, вишивки, писанки, кераміка, килими, металеві вироби, стінні розписи, народне вбрання. Вона знаходиться в Укр. Інституті Америки, де є приміщений Музей Нар. Творчости СУА.

КУХОВАРСЬКА КНИЖКА ВИДАННЯ СУА

В-во Миколи Денисюка в Шикаго перебрало до друку книжку З. Терлецької „Українські страви“. Вже незабаром зможемо подати реченєць, коли книжка появиться на продажі.

Книжка З. Терлецької подаєть перегляд страв, уживаних у давніших часах у Галичині. Міра і вага складників у приписах є переведена на сучасні стандартні виміри.

До тепер наспіли численні замовлення. Вони будуть полагоджені в першу чергу, коли тільки книжка вийде з друку.

КУРС МАЛЬОВАНОК 47 ВІДДІЛУ СУА

П-ні Ірина Твердохліб, членка 47 Відділу СУА в Рочестері, провела цікавий курс для членок Відділу. Вона закінчила спеціальні курси мальовання на полотні в американській школі. Взір для полотна вирізується в плитці з лінолеуму, її пізніше намазується відповідною фарбою і відбивається на полотні. Тут можна дуже добре застосувати орнамент із полтавських рушників, а також із мальованки-вибілки. Це можна використати при завісках, скатерках, а також сукнях. Фарба є тривала і не линяє від прання.

МІЖНАР. ФЕСТИВАЛЬ У ФІЛЯ- ДЕЛЬФІ

Міжнародний Фестиваль, що відбувся в днях 21. і 22. листопада 1970 р. у Філядельфії, включив виступ української групи. Заходами Окр. Ради СУА була влаштована виставка картин українських мистців, кіоск продажі дрібних виробів і харчевий станок. Окрім того відбулася програма з участю танцювальних груп.

Вже вийшла з друку книжка
у 2. томах:

Євгеня Онацького
2. томах

По похилій площі

т. 1. і 2.

Записки українського дипломата, члена української дипломатичної місії в Римі 1919-1920 роках.

1. том, 152 ст. брош. Ціна 4 дол.
2. том 264 ст. брош. Ціна 5.50 дол.
Замовляти:

Dniprowa Chwyla
Dachauerstr. 9
8 München 2
West Germany

2nd CLASS POSTAGE
PAID AT PHIA., PA.
Return to "OUR LIFE" Magazine
4936 N. 13th St., Philadelphia 41, Pa.
RETURN POSTAGE GUARANTEED

УКРАЇНСЬКА КЕРАМІКА — Серія 1, ст. 1 — UKRAINIAN CERAMICS

Дзбанок із Гуцульщини

Виконав О. Бахматюк у м. Косові, 2. половина 19. ст.

Printed by AMERICA, 817 N. Franklin St., Philadelphia, Pa. 19123